

година 2014 • број 18

ЋИРИЛАЦ

ЛИСТ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ЋИРИЛО И МЕТОДИЈЕ“

Сваки је крај нови почетак ☺ Неки нови хумани смишо ☺ Уместо
матурске слике у излогу ☺ Са „Развионицом“ у 40 најбољих ☺ Лига
од пет тимова (а није спорт) ☺ Занимљива ангажовања родитеља ☺
Једном Ћирилац – увек Ћирилац ☺ Најпаметнији, најраспеванији,
најспретнији – најбољи ☺ Излети, екскурзије... – Скитамо и уживамо
☺ Еколођија српске душе ☺ Џаба су дизали фрку ☺ Песничким стазама

ГЕНЕРАЦИЈА ВАНРЕДНОГ СТАЊА

Реч директорке

Odg očaja go ushićenja

Овде, на овом месту, пишући претходних година речи којима вас уводимо у нови број нашег „Ћирилца”, без обзира на све тешкоће, којих увек има и са којима се стално суочавамо, имала сам ту срећу да су оне лепе ствари које су нам се дешавале пребојавале светлим бојама и те успутне проблеме. Трагедију, која нам се овог пролећа десила, одласком једног дивног детета, нико од нас нити може, нити жели да заборави. Вечним сећањем на Богдана Цвејића не само да ћемо сачувати успомену на њега него се и стално подсећати колико је танка линија између среће и трагедије и пазити и стрепети, колико год је у нашој моћи, да нам се трагедија не додги.

А да је тачна пословица по којој „несрећа никад не долази сама” осведочили смо се већ у мају када су катастрофалне поплаве погодиле Србију. Тај догађај, међутим, побудио је најлепше особине целог наше града: самиљост, солидарност, несебичност и пожртвовање, с којима се кренуло у помоћ унесрећенима. Пре него што смо и стигли да реагујемо, без икаквог позива, апела за помоћ или институционалне акције, иницијативу су прво покренули наши доскорашњи ђаци, да би јој се одмах придружио колектив, па осмаци и одмах за дана два цела школа, са све родитељима и бившим ђацима. И, у тим тренуцима, осетивши ту позитивну енергију и емоције, поново ме је обузео понос што сам на челу такве школе, баш као што сам поносна и сваки пут када нам се ученици врате са неког такмичења или наступа са лепим вестима. И, како сам поносна и срећна на успехе садашњих исто тако ме, можда још и више, радују и успеси бивших ученика, јер сви су они део једне велике, проширене породице Ђирилаца, а њихови успеси у животу показују не само да смо их добро научили, него да смо их и добро васпитали, да постану добри људи.

И, ако је Шекспир још пре скоро петсто година рекао да је цео свет позорница, наши ђаци, учитељи и наставници се итекако држе те изреке. Своје приредбе, представе и уметничке „пројекте” у том смислу има готово свако одељење, а то међусобно такмичење у култури, и стално померање граница у креативности и лепоти много радости нам доноси. Мени, као некоме ко је на челу овако доброг колекторива, може бити само драго када видим с каквим ентузијазмом поједини учитељи воде своја одељења и какве уметничке програме с њима праве. И како то комшијска одељења гледају без икакве сукрете, аутоматски присвајајући и преузимајући добре идеје; па ако неко данас направи радионицу накита, знајте да ће је ускоро сва одељења имати. О игри, песми, глуми, лепом писању и цртању да и не говорим – понекад помислим да сам директорка неке уметничке школе, а онда се ти исти ђаци са наградама врате са такмичења из „научних” предмета и... тешко је ту наћи праве речи. Још једно задовољство причињава ми и чињеница да има неко ко види све те напоре, па не само да нас зову да наши ђаци наступају на Коларцу, у СКЦ-у, Руском дому, у Сава центру, Арени, у „Звездара театру” или „Вуку”, него је и „Ђирилац” увек у друштву најбољих, кад год је неки важан просветни пројекат у питању, па смо тако и ове године међу 40 одабраних, кад је „Развионица” у питању.

О свему томе опширије читајте у овом броју „Ћирилца”.

Вукова срећа у несрећи

Да је живот најбољи романописац одавно је познато. Једну од таквих „прича” чујмо и ми онако успут и чини се да је баш суштинска и најбоље говори о нашој школи. Вук Ћирилац је у нашу школу дошао пре месец и нешто дана из Обреновца „захваљујући” поплавама које су погодиле његов град, а тиме и његову породицу. Имао је срећу да „упадне” у одељење учитељице Светлане Мичевски, мада би му се сигурно допало и да је био у било којем другом, али...

Ми смо их „снимили” на приредби којом су се оправштили од своје учитељице Цеце (опширије на следећој страни) и тада чули и то да су Вук и његови родитељи одлучили да га у „Ђирилац” упишу и у пети разред. Јер, за само месец дана њима су се толико допали и школа и одељење и учитељица од које се растају и феноменална приредба у којој је учествовао, а да нису ни знали да тако нешто у основној школи уопште може да постоји. И, без обзира на све тешкоће које то подразумева (да ли ће га родитељи возити у школу сваки или сваки „други” дан, да ли ће се „преселити” на Звездару, Коњарник или у Учитељско насеље, да ли ће бити код рођака... све то сад није важно, јер Вук је пронашао своју школу из снова и никакве „отежавајуће околности” га више неће одвојити од „Ђирилца” и од нас.

СВАКИ ЈЕ КРАЈ НОВИ... Почетак школске године

Школска година коју управо испраћамо, почела је 2. септембра 2013. године. Право полуодиште имало је 84 наставна дана. На почетку школске 2013/2014. године имали смо 948 ученика распоређених у 35 одељења и шест група продуженог боравка. У први разред ове школске године уписали смо 116 ученика распоређених у четири одељења, што је за неколико ученика или цело једно одељење било мање него претходне године.

По добром старом обичају дочекали смо их приредбом у кино сали наше школе коју су за њих припремили њихови нешто старији и од тог дана нови школски другови. Страх од неизвесности с којом су ушли у школску зграду, иако им она свакако није била непозната (у њу су свраћали и раније као предшколци) полако је нестајао са сваким тоном и сваким стихом песмица којима су дочекани, а поготово са брижним мајчинско-очинским односом њихових учитеља(ица).

Након упознавања и урањања у један нови свет и упознавања нових другара, као и за све остале и за ђаке-прваке прво полуодиште је завршено 27. децембра новогодишњим приредбама, након којих су уследили и Новогодишњи и Божићни празници, па распуст и друго полуодиште које за све нас у Србији, као и нас у „Ђирилцу” није било баш тако лепо. Али, о томе у неким другим рубрикама.

Ево нас на крају њихове прве и најтајанственије, а за целу школу чак 87. школске године. И како је, као у оној добро познатој песми Душка Радовића „Сваки крај један нови почетак” тако и након ње долази нова, у историји наше школе укупно 88. али зато страшно важна, најинтересантнија и најважнија школска година за ђаке-прваке рођене у последњој години прошлог миленијума, 2000. године.

А њих је, за дивно чудо, чак десетак више него претходне године. И опет ће их бити за пет одељења. И опет ће „Ђирилац” бити једна од (нажалост по друге а срећом за нас) ретких школа у Београду и Србији у којој се повећава број оних најмлађих (и најслатких) ученика.

„РАЗБИЛИ“ СМО „ЗАВРШНИ“ Џаба су дизали фрку

Толико приче не би ли нас уплашили, али им није успело. Не знамо како је другима успело (мада чујемо и читамо да су просечни резултати много слабији) тек ми смо „разбили“ овај „Завршни“.

Уосталом, прелиминарни резултати довољно говоре сами за себе. По њима, просечно освојени број поена на тестовима из српског је 14,58, из математике 14,76, а на комбинованом тесту око ког су сви „дизали фрку“ 13,91. И то су тек прелиминарни, пре разматрања жалби (неке грешке су већ уочене и жалбе ће сигурно бити усвојене), тако да ће и коначне просечне оцене сигурно бити веће, а и жељене средње школе самим тим још ближе.

Лига од пет тимова (а није спорт)

На нивоу школе током школске године интензивно су радили школски тимови и то њих пет, а да није у питању никаква лига или некакав спорт. Били су то: Тим за самовредновање рада школе, који се бавио (само)вредновањем кључних области у претходном периоду, као и резултата екстерног (спољашњег) вредновања школе, Тим за инклузивно образовање реализовао је сарадњу са Домом здравља, Центром за социјални рад и другим институцијама, остварио контакт са школом „Бошко Буха“ у циљу добијања услуга логопеда и учешће ученика са тешкоћама у разним ваннаставним активностима. Тим за борбу против насиља радио је у циљу заштите деце од насиља, злостављања и замаривања (посебна пажња притом је поклоњена друштвеним мрежама) и суштински је „наслоњен“ на активности у оквиру пројекта „Школа без насиља“. А како је тај пројекат основа функционисања и Вршићког тима и Ђачког парламента, њихове активности су удружене. Најзад, Тим за професионалну оријентацију на преласку у средње школе био је првенствено окренут ученицима старијих разреда, а акценат је стављен на самоспознају, упознавање са мрежом средњих школа које образују за различита занимања, као и упознавање са занимањима кроз реалне сусрете са програмима различитих школа. Најзад, Школски развојни тим пре свега је ангажован у пројекту „Подршка развоју људског капитала и истраживању – Опште образовање и развој људског капитала“ (Развионица) о коме опширије пишемо у тексту поред овога, на овој (пре)озбиљној страни „Ћирилац“.

од насиља, злостављања и замаривања (посебна пажња притом је поклоњена друштвеним мрежама) и суштински је „наслоњен“ на активности у оквиру пројекта „Школа без насиља“. А како је тај пројекат основа функционисања и Вршићког тима и Ђачког парламента, њихове активности су удружене. Најзад, Тим за професионалну оријентацију на преласку у средње школе био је првенствено окренут ученицима старијих разреда, а акценат је стављен на самоспознају, упознавање са мрежом средњих школа које образују за различита занимања, као и упознавање са занимањима кроз реалне сусрете са програмима различитих школа. Најзад, Школски развојни тим пре свега је ангажован у пројекту „Подршка развоју људског капитала и истраживању – Опште образовање и развој људског капитала“ (Развионица) о коме опширије пишемо у тексту поред овога, на овој (пре)озбиљној страни „Ћирилац“.

ВЕЛИКА ШКОЛСКА ПОРОДИЦА

Занимљива ангажовања родитеља

Да су родитељи (нај)важнији у нашем одрастању није ни потребно говорити, а да им се могу дати и разне занимљиве улоге у нашем школовању показују и свежи примери из ове школске године. Тако су на пример у оквиру програма за професионалну оријентацију у млађим разредима родитељи наших ученика представљали своја занимања. У одељењу III-2 Маркова мама, Александра Опалић, представила је занимање новинар; Магдаленина мама, Татјана Гргић, причала је о занимању стоматолог; Андрејин тата, Мирко Поповић, ученицима је приближио шта то значи Невладина организација при којој ради као професор у „Београдској отвореној школи“. Родитељи су били веома успешни, стрпљиво су одговарали на сва наша питања и од ученика добили одличне оцене. И сви су се сложили да је учитељски посао веома сложен и нимало лак.

Много занимљивију улогу имали су родитељи Ђака-првака из I-3, учитеља Владе Бокића, који су се, заједно са својом децом бавили спортом, играли фудбал и неке штафетне игре и сви заједно се лепо забавили, уживали и ово сигурно неће бити последњи сусрет те врсте, јер бар још три године су пред њима за разна дружења.

А учитељ Влада ће сигурно итекако умети да их осмисли.

Најзад, иако примера има још пуно, који се не односе само на израду разних цица-миџа, маски, костима, панона, накита и свашта-још, родитељи ученика из II-2, учитељице Мире Лазаревић заједно играју фолклор у Културно-уметничком друштву „Дукат“, па тако, заједно повремено држе и концерте у нашој школи.

„ЋИРИЛАЦ“ СА „РАЗВИОНИЦОМ“ У „ТОП-40“

Оно што је карактерисало почетак школске године чији крај обележавамо овим бројем „Ћирилац“ било је укључење наше школе у пројекат „Подршка развоју људског капитала и истраживању – Опште образовање и развој људског капитала“ (Развионица).

На конкурс за школе-вежбаонице наша школа је, на основу до садашњих резултата у раду, имала част да буде једна од 40 најбољих у Србији које су обухваћене пројектом који реализује конзорцијум компанија Hullu&Co. Human Dynamics KG, а у близој сарадњи са Министарством просвете, науке и технолошког развоја које је и главни пројектни партнери. Пројекат финансира Европска унија, као облик претприступне помоћи Републици Србији. Пројекат траје 36 месеци, а његов општи циљ је подршка заснована на јачању „треугла знања“, односно везе између образовања, истраживања и иновација, као и на унапређивању ефикасности образовног система у Србији. Учешћем у овом пројекту наша школа ће постати:

– Функционална вежбаonica, високо квалитетна база за праксу студената са факултета за образовање наставника;

– Центар иновација и образовно-васпитне изврсности (модел школа);

– Центар за професионални развој наставника из других школа.

Школа ће бити опремљена новом и савременом наставном опремом (у вредности од око 120.000 евра), са наставничким факултетима ће бити усаглашени и унапређени програми за студентску праксу у школама, биће усаглашени општи прописи који уређују рад школе-вежбаонице, биће дистрибуиран низ помоћне стручне грађе приручничког типа, обезбедиће се континуирана подршка школама (комуникација, повратне информације, савети) и школа ће израдити нови развојни план и ангажоваће своје ресурсе зарад постизања договорених развојних циљева.

Овај пројекат захтева посвећеност заједничким циљевима, сараднички однос и осећање одговорности за постигнуте резултате. Запослени школе ће током године похађати обуке, што је један од услова статуса школе вежбаонице.

Први део обуке у трајању од два дана реализован је на самом kraju првог полугодишта, а учесницима је обезбедио упознавање са функцијом и садржајем документа „Национални оквир курикулума – Основе учења и наставе“, као и са начинима његове примене у професионалном васпитно-образовном раду.

Остварено је професионално оснаживање наставника кроз подршку развоју трансверзалних наставничких компетенција и остваривање образовно-васпитног процеса у складу са Националним оквиром курикулума, као и подршка развијању општих компетенција ученика за наставу усмерену на остваривање предметних исхода и стандарда постигнућа.

А утисак координатора семинара о раду у нашој школи био је: „У свакој радионици се препознавао квалитет међусобног слушања и уважавања, пажње и усмерености на задатак, изузетан квалитет продуката рада група, креативност, иновативност, изузетна мотивисаност, посвећеност, став отворености за примену новина и унапређивање рада школе као и компетенција наставника, изванредни примери добре праксе, тематски приступ планирању и реализацији наставе, сарадња и подршка у раду између свих актера школе“.

КУРИКУЛУМ = ПЛАН УЧЕЊА

Реч курикулум латинског је порекла и у буквалном смислу означава правац кретања док у овом случају, кад је реч о образовању значи курс или план учења.

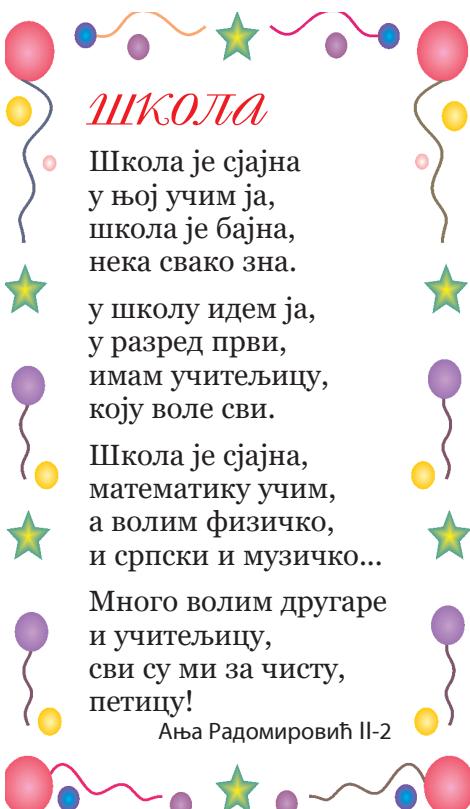

НЕОБИЧНО ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ДАНА ШКОЛЕ

Неки нови хумани смисао

Велика несрећа која је задесила Србију половином маја, а свој врхунац имала у недељи у којој је по сценарију и од разније добро познатим обичајима требало да протекне обележавање нашег Дану школе, у време проглашења тродневног Дану жалости, потпуно је променила карактер овог нашег празника. У таквој ситуацији, наравно, пре свега смо остали без онога што је било главно обележје овог празника, без приредбе коју смо и ми у „Ћирилцу“ годинама „сликали“ и о њој надугачко писали. На сличан начин одрекли смо се и грандиозне доделе награда (за успехе остварене на школским так-

мичењима) и проглашења најбољих ученика и њихових наставника у холу школе. Уместо тога, дипломе и књиге подељени су им у њиховим одећењима у нешто камеријој атмосфери, а ми за „Ћирилац“ остали ускраћени Кепиних фотографија и приморани да данима „јуримо“ фотографије најуспешнијих ученика, од којих су многи већ и завршили школу. Ове године остали смо ускраћени и за уобичајене пригодне спортске сусрете, као и за акцију „Мала матура велико срце“ која је у целини отказана на републичком нивоу. Све остало, рачунајући пригодну изложбу ликовних радова, разне друге изложбе у холу школе већ је

било постављено, а уместо оног гламурозног садржаја у ком смо на најлепши начин знали да покажемо и ко смо и шта смо и шта све умемо, некако сам по себи наметнуо се неки други животни садржај.

Занимљиво, ногу су повукли неки наши бивши ђаци који су се, потпуно спонтано, где би другде, појавили у увек свом „Ћирилцу“ у жељи да организују акцију прикупљања помоћи за настрадале у поплавама. У тој групи некадашњих (а вечно наших) Ћирилаца били су: Јована Драшковић, Дејана Илић, Јелена Јанковић, Јован Караповић, Стефан Илић и други њихови другари. Наравно, дочекани су раширених руку, а њихов ентузијазам погурао је и остale ђаке, пре свих осмаке, да покрену акцију прикупљања помоћи у којој су и буквально учествовали сви, од ученика до чланова колективе.

Иако је незахвално посебно истицати појединце у акцији којој су се и буквально одазвали сви, ипак треба рећи да су се од наших ђака први прикључили они најстарији: Ивана Кепчија, Алекса Трновић, Васа Николић, Алекса Мијатовић, Милош Лучић, Владан Мусић, Павле Шћепановић, Димитрије Пешић, Петар Косановић, Ненад Братић, Вања Ђурић, Николија Катанић, Невена Спасић, Филип Ђаковић, Марија Новаковић... а после је већ све кренуло као лавина, па је своје хуманитарне акције имало и готово свако одељење (као на пример II-1 које је исклало пано с апелом за помоћ) а наш Дан школе добио не-ки потпуно нови смисао.

Помозимо...
СМС-ом
на 1003 ☺

МАТУРСКО ВЕЧЕ

Генерација ванредног стања

Дан наше школе, 24. мај, Дан Светих Ђирила и Методија некако се увек, на најсрећнији и најлепши начин, поклопи и са прославом матуре, па то уједно буде и највеће славље наших матураната. Ове године, нажалост, није било тако, па не само да ни прослава Дана школе није била уобичајена, него је и Матурско вече из заказане дворане у Шумицама, која је послужила за смештај пострадалих из поплављених подручја, померено и пресељено на Ташмајдан. А тих дана, предвиђених за славље, у нашој школи спровођена је хуманитарна акција, чији су првоборци били управо матуранти. Било је у томе и добра симболика, јер генерација из „ратне“ 1999. године и рођена је и матурирала у време ванредног стања. Но, то им ни мало није сметало да се својски провеселе на Матурској вечери у Ташу, кад су је већ дочекали, играјући и певајући и буквально од првог до последњег тренутка. Па и након повратка у своју школу на традиционалном „after party“-ју у школском дворишту. Када је, по обичају, пала и понека суза.

Неки нови (озбиљни) клинци, с лева: **Мистер матуре Филип Ђаковић**, **Мис матуре Тијана Басић**, прва пратиља **Николија Катанић**, **Мистер елеганције Михајло Савић**, друга пратиља **Нина Батинић** и **Мистер шарма Виктор Милошевић**

Међу најбољим „Енглезима“

Пред почетак школске године Биљана Дедић, професорка енглескога, конкурисала је за стипендију на престижном IATEFL, светском удружењу наставника енглеског које сваке године одржава Конференцију на којој се презентују примењене идеје и иновације у настави. У бројној конференцији професора престижних школа из целог света, наша Биљана је освојила пуну стипендију која је покрија све трошкове учешћа и част да представи методе и технике рада које примењује у нашој школи. На конкурсу је учествовало 2200 професора енглеског језика из целог света а подељено је само 30 стипендија. Конференција је одржана у априлу у енглеском Харогејту и присуствовало је 2500 професора, а за њих је одржано 500 радионица и презентација. Ово је први пут да је наша школа учествовала и представила се на најпрестижнијој светској конференцији и једна смо од три школе из Србије за које се тамо чуло. Професорки Дедић припадају је част да заступа групу LMSCSIG (Literature, Media and Cultural Studies special Interest Group). Како нам сама Биљана каже „Током конференције сам имала несвакидашњу прилику да посетим презентације људи из целог света и било је занимљиво сазнати из прве руке детаље о иновативним методама и техникама учења енглеског језика које се примењују у другим земљама. Дивно је искуство размењивати идеје са предавачима из Малезије, Индије, Бразила, Мексика... а све у циљу даљег подизања квалитета наставе и больших резултата у учењу енглеског језика“.

ОПРОШТАЈ ОД УЧИТЕЉА(ИЦА)

Приредба која тера на сузе

Последњи школски дан, завршни послови око прикупљања материјала за „Ђирилац“, док се сви не разбеже и деца која неколико пута долазе у канцеларију директорке да зову на опроштајну приредбу Одељења IV-1, учитељице Светлане Мичевски. Иако баш и нисмо „при времену“, клинци су тол'ко навалентни да не можемо да их ескивиримо. Силазимо, тек да их „испоштујемо“ и једва улазимо у школску салу препуну школских другова, наставника, родитеља и родбине.

Приредба креће нечим налик рециталу, али атрактивно и врло коректно увежбано и изведенено. Онда се појављује игроказ „Модерна Црвенкапа“ у ком препознајемо клинце који су се с тиме већ прославили на СВУРФ-у, да би потом цело одељење кренуло да игра, пева и штрика по бини беспрекорно увежбано и с великим енергијом. Потом, прошарано музиком и игром, гледамо мини-филм о овом сјајном одељењу и њиховој дивној учитељици и мале пачиће из првог разреда који из фотографије у фотографију, парченце по парченце видео снимка, догађај по догађај, полако расту у предивне лабудове. У филму све пршиће од обостране љубави и већ тада и на сцени и ван ње запажамо руке које бришу сузе, које не мимоилазе ни писца ових редова, ганутљивог и на децу и на лепоту и на леп културни чин. А овде је свега тога у прегрштима. И, што рече Лечић у оном филму, након Бајагине песме „Моји су другови“ – „Од овога може и да се рикне“. Уз овације које одјекују салом, након приредбе које се не би постио ниједан профи-театар (о емотивном набоју, који се не може ни описати, да и не говоримо) газећи потоци суза, излазимо у ходник. Успут питам директорку Мануелу: „Да ли је свака одељењска приредба оваква?“ – Па, Бога ми, знају да буду, или су веома близу тога.

Писац ових редова, (што с поносом увек истиче – бивши „Ђирилац“), у животу се нагледао свега и свачега од културних садржаја, а многе од њих је и сам организовао. Нешто овако добро и квалитетно изведенено од клинаца који тек завршавају четврти разред (и који су, да се разумемо, увек и свуда слатки) нити је видео нити очекивао, нити може да претпостави шта све лепо ова деца још могу да направе. Е, зато је, а не због оцена (иако је и то итекако важно) „Ђирилац“ најбољи.

Школска такмичења

Најпаметнији, најраспеванији, најспретнији... једном речју **НАЈБОЉИ**

З а слику школе о којој се пише, у овом случају „Ћирила и методија“ ово је можда једна од најважнијих рубрика, јер кроз њу се практично, више него на било који други начин, осликава успех школе и квалитет рада у њој. То, колики је просек оцена, колико има Вуковца, одличних или врло добрих ученика, ништа не би вредело кад сви ти Вуковци и други одликаши то своје знање не би потврдили на школским такмичењима ван своје школе. А они то чине и „преко оригинала“ или у преводу и више него што се то од њих тражи и очекује. Тешко је све то и израчунати, али да покушамо барем оквирно. Ове школске године

не освојили смо, ако смо добро бројали, 117 награда, од општинског до интернационалног нивоа – и то само на појединачним такмичењима. Додајмо сада томе екипне успехе, који много више вреде, јер је у њима учествовало више ученика. Е, ту је већ теже, јер не знамо тачан број учесника у неком хору или оркестру (неки наставници нам нису додавали имена чланова својих награђених оркестара) али претпостављамо да их све скупа – награђених, само у музичком делу, има око 150, а пошто је већина њих освојила по две награде (и на општинском и на градском, неки чак и на републичком нивоу) испада да је њих 150-ак освојило око 250 награда. Пази сад, имамо још и награђене спортске екипе: четири кошаркашке, по две одбојкашке и рукометне и једна ритмичко-гимнастичка – по десет чланова екипе у просеку – то је још 90-ак ученика са општинским, још три са градским и још две са медаљама на регионалним такмичењима. Ако смо добро рачунали то је укупно око 140 освајача награда на екипним спортским такмичењима. Уз оних 117 појединачних и оних 250 музичких то је око 500 (10-20 горе доле, шта је то за нас) ученика који су освајали било какве награде у знању, уметности, спорту... И то све само на оним „официјелним“ такмичењима, на којима су наступали под „ фирмом“ своје школе. Оних такмичења на којима су учествовали бранећи бодеје својих уметничких школа, група, клубова, чак и репрезентативних селекција свога годишта, има толико да свако одељење има по неколико ученика који негде нешто тренирају, вежбају, уче и у томе постижу сјајне резултате. Све то, наравно, не дође и до нас из „Ћирилица“. За нешто сазнамо, а за много тога и не. И колико год да је ово овде, што се званичних школских такмичења тиче, мање-више тачно (по закону великих бројева нека грешка се увек провуче) толико за она ваншколска так-

мићења само „чепркamo по површини“, односно, објавимо ту и тамо нешто о успесима ученика неког одељења чији су нам наставници то доставили. А успешних и талентованих ученика је, срећом, много више и то се у „Ћирилцу“ осећа на сваком кораку. Зато и јесмо најбољи.

МАТЕМАТИКА

На општинском такмичењу из математике ове године прва места су освојили: Душан Александров из III-1, Анаца Радуловић из III-4, Војин Варга из IV-1, Димитрије Васиљевић и Вук Јосић из IV-2, Матија Радуловић из IV-4 и Дејан Бјелановић из VIII-3. Друга места освојили су: Ивана Шушњар из III-2, Милица Јовичић и Марија Нећаков из III-3, Мирослав Милановић из IV-2, Јана Крстић из IV-2, Новица Трифковић из VII-2 и Павле Шћепановић из VII-4, док су трећи били: Александар Урошевић из III-2, Милош Младеновић из III-3, Лука Опачић из III-4, Стефан Спајић и Вук Урошевић из IV-2, Ива Бешевић из V-3, Огњен Дабић из V-2, Софија Орловић из V-4, Мильана Крстић из VI-2, Катарина Шушњар из VI-4 и Иван Каун из VIII-1.

ФИЗИКА

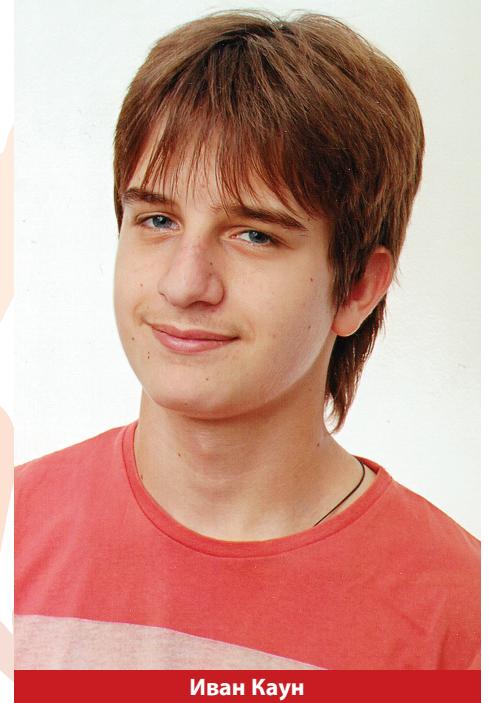
Прво место на општинском такмичењу из физике освојили су: Алекса Митровић из VI-4, Павле Шћепановић из VII-4, Милица Бокчић из VIII-1 и Дејан Бјелановић из VIII-3. Други су били: Новица Трифковић из VII-2, Иван Каун из VIII-1, Ђорђе Растворић из VIII-3, а трећи: Јана Лукић и Михајло Миловановић из VII-2.

На градском такмичењу из физике Новица Трифковић и Павле Шћепановић освојили су прва места, Јана Лукић је била друга, док су Похвале освојили: Алекса Митровић, Иван Каун и Михајло Миловановић.

Најзад, треће место на републичком такмичењу освојио је Павле Шћепановић.

СРПСКИ ЈЕЗИК

Прво место на општинском такмичењу из знања српског језика освојили су: Анђела Крибл V-1, Николина Братић, Софија Орловић и Марина Шимурина из V-4, као и Мила

Иван Каун

Женска „посла“

У овогодишњем узењу уочљиво је да девојице имају све више усјеха на школским такмичењима и ћојако освајају и неке области у којима су ранијих ћодиши и децењија дечаци били неприкосновени. И док смо некако навикли да ћоје ћојују на такмичењима из српског, енглеског или француског језика, (ајде де) да су неприкосновене у јевану и иђрању (ритмичка гимнастичка), ћа и да су више нећоје равнотравне и у свим „научним“ областима (математика, физика, хемија, биологија...), али никада није било као сада – да су супериорне и у шећници која је некако била увек резервисана за мушкарце, од којих ћек ћојек једва да се уђурао међу њих, као изузетак који ћоје врћујуправило, да су девојице боље и у такмичењима техничко-информатичког образовања.

ЕНГЛЕСКИ И ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК

Анђела Кантар из VIII-3 освојила је треће место на општинском такмичењу из енглеског језика и једина је која је школи донела диплому са овог такмичења.

Ове године, међутим, успешнији су били „Французи“: Ања Марјановић из VIII-5, освојила је прво место на општинском такмичењу, Јована Бабовић из VIII-3 и Маша Момић из VIII-1 биле су друге, а треће место освојила је Сара Момић из VIII-1.

Ања Марјановић освојила је и друго место на градском такмичењу из знања француског језика и учествовала на републичком.

ИСТОРИЈА

Част наших историчара ове године су спасиле Бојана Стојиљковић из VII-4 освајањем првог и Софија Орловић из V-4, освајањем трећег места на општинском такмичењу.

ГЕОГРАFIЈА

На општинском такмичењу из географије Ања Братић из VIII-5 освојила је друго а Бојана Стојиљковић из VII-4 треће место.

БИОЛОГИЈА

Ове године били смо прилично успешни на такмичењима из биологије. Најуспешнија међу „Ћирилцима“ била је Катарина Шашић из V-4, која је на општинском такмичењу освојила друго, а на градском треће место. Трећа места на општини освојили су: Марина Шимурина из V-4, Мила Гајић из V-5, Лукић Неда из VI-2, Ана Марија Раденовић из VI-3, Михајло Миловановић и Максим Стојановић из VII-2 и Емилија Јовковић из VII-3.

ХЕМИЈА

Доста успеха имали смо и на такмичењима из хемије. Прва места на општинском такмичењу из хемије освојили су: Михајло Миловановић и Максим Стојановић из VII-2, Емилија Јовковић из VII-3, Иван Каун из VIII-1 и Димитрије Николић из VIII-5. Друга места освојили су: Новица Трифковић из VII-2 и Јована Грозданић из VII-3. Трећа места на градском такмичењу освојили су: Иван Каун и Димитрије Николић.

Лена Јовановић

језичаре

Не знамо да ли је неко приметио, или међу најбољима на такмичењима из српског, енглеског и француског језика нема ни једног дечака – све трофеје покутиле су девојчице. Часни мушкароци су сасао је, иером случаја, Лука Опаћић освајањем највеће у рецитаторству које смо ћој природи ставили сместили у област српског језика.

А најуспешнија међу језичарама, је свакако Анђела Кантар која је освајала општинске и грађанске награде на такмичењима из знања српског језика и на књижевној олимпијади, али и на такмичењу из енглеског.

ТЕХНИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

ХЕМИЈА

Наша школа некад је жарила и палила на такмичењима из техничког образовања (тада званог ОТО – Опште-техничко образовање), освајајући сваке године на десетине награда на свим нивоима. Па је онда, одласком у пензију дугогодишњих и легендарних наставника Миломира Ђурића и Нинослава Ивкова, настало вишегодишње затишје, да би се ове године од мршавих (диплома-две) успеха поново значајније укључили и успесима у овој области. Прво место на општинском такмичењу младих техничара ове године освојило су: Катарина Булатовић из V-3 и Наташа Јовановић из VIII-4, друга места освојили су: Анђела Нинковић и Стефан Станковић из V-2, Александра Павић из V-3 и Маша Момић из VIII-1, док су трећи били: Ђорђе Пејовић из V-5 и Катарина Шушњар из VI-4. Прво место на градском такмичењу освојила је Катарина Булатовић, а треће Анђела Нинковић.

МУЗИЧКА УМЕТНОСТ

Музика је оно по чему је наша школа препознатљива и по ономе што има и остварује вероватно најуспешнија у целој Србији. Осим оних награда валоризованих на такмичењима које нам сваке године доносе наши међусобно толико различити хорови, оркестри и њихови солисти, још много више радости приносију нам својим наступима на нашим школским приредбама, али и другде, на неким врло озбиљним и важним меснима. Они су прави понос и дика наше школе и,

Магдалена Зрњевић и Дејан Ђелановић

Павле Ђепановић

Гајић из V-5. Друга места освојили су: Хелена Томић из V-3, Јана Крстић из VI-2, Ана Марија Раденовић из VI-3, Катарина Шушњар из VI-4 и Катарина Ристановић из VIII-2. Трећа места освојили су: Софија Сеничар из V-2, Анђела Кантар из VIII-3 и Ања Братић из VIII-5.

Ања Братић

На градском такмичењу друга места освојиле су: Анђела Кантар и Софија Орловић, а трећа Николина Братић, Анђела Крибл и Катарина Ристановић.

У област знања из српског језика спада и Књижевна олимпијада на којој је Магдалена Зрњевић из VIII-3 освојила треће место на општинском нивоу, док су своју супериорност из овог предмета потврдиле: Анђела Кантар, освајањем два друга места, на општинском и на градском нивоу и Ања Братић, као трећа на општинском и друга на градском.

Конечно, у област српског језика спада и рецитаторство, у ком је Лука Опаћић из III-4 освојио друго место на општинском такмичењу рецитатора.

Посебна прича, наравно (јер је најмлађа освајачица трофеја у овој години) је Лена Јовановић из I-2 која је освојила треће место у граду за своју песмицу о балету коју објављујемо у „Песничким стазама“.

Ненад Ђуричић

између осталог и оно по чему су „Ћирилци” познати у граду (и шире). И ове године Оркестар флаута наставнице Милице Рајчевић обрадовао нас је првим местима на општинском и градском такмичењу, а оркестар ћембиста наставнице Мирјане Илиjiћ поново је био апсолутно најбољи међу 40-ак рок-бендова на СВУРФ-у у СКЦ-у. Поред њих, о чему ће још бити речи на страницама које следе, појединачне награде на музичким такмичењима освоиле су: Вероника Мона Богић из IV-1, Анђелија Миленковић из IV-2 и Меланија Миленковић из VIII-2, освајањем првих места на општинском нивоу. На градском такмичењу

Вероника Мона Богић

Вероника је поново освојила прво место док су Анђелија и Меланија освојиле специјалне награде, које су по рангу, кажу, чак и изнад првог места.

Најзад, овај позитивни музички вирус шири се по целој школи тако да су награде на музичким такмичењима почели да освајају и наши одељењски састави млађих разреда. Па је тако Одељење IV-1 учитељице Светлане Мичевски било „Најраспеваније одељење“ на Звездари и друго у граду. Оркестар флаута Одељења IV-2 учитеља Дејана Гигића освојио је такође прво место на општини, баш као и мали инструментални састав наставнице Милице Рајчевић који је „успут“ после био и први у граду.

Меланија Миленковић

Јелена Грозданић, Марија Милић и Ивана Тодоровић

ЛИКОВНА УМЕТНОСТ

На републичком литерарно-ликовном конкурсу под називом „У хајку на бајку“ (чији назив сам говори да је требало „илустровати“ неку бајку по жељи) наше три ученице освоиле су две награде и једну, ништа мање вредну, Похвалу.

У конкуренцији на стотине радова из целе Србије прво место освојила је Јелена Грозданић из VIII-2, друга је била Марија Милић из VIII-5, док је Похвалу заслужила Ивана Тодоровић, такође из VIII-2.

СПОРТ

Оно што рекосмо за музику важи такође и за наше спортисте који нас сваке године обрадују медаљама, пре свега у кошарци и одбојци, а последњих година и појединачним успесима у пливању.

О њиховим успесима рећи ћемо нешто више на спортским странама „Ћирилца“, а овде нека остане забележено да су прва места на општинским такмичењима ове школске године освојиле наше школске репрезентације: дечаци V и VI разред и девојчице VII и VIII разред у кошарци, као и обе екипе девојчица у одбојци. Обе кошаркашке екипе освојиле су и друга места у граду. Старија екипа кошаркаша освојила је друго, а млађа екипа кошаркашица треће место на општинском

првенству на ком су друга места освојиле и женска и мушка рукометна репрезентација.

Поново су заблистали и наши пливачи. Код њих, из разумљивих разлога нема општинског такмичења, а на градском првенству су прва места освојили: Ненад Ђуричић из III-1, Иван Мартиновић из VI-2 и Анђела Јосић из VII-4, док је Марија Лазић из VII-2 освојила треће место. На Школском првенству Србије у пливању прво место освојио је Ненад Ђуричић док је Иван Мартиновић био други.

HIPPO 2014 II МЕЂУНАРОДНО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

Сребрна медаља за Јелену

На Другом међународном такмичењу из енглеског језика, које су организовали LCCI (Лондонска привредна комора) и Global Input, било је 12.500 такмичара из девет земаља, узраста од 10 до 19 година. На такмичењу су учествовала 64 ученика наше школе у којој је, на првом нивоу, организовано и такмичење за 470 ученика из других школа.

Сви наши ученици постигли су добре резултате, а најбоља међу њима била је Јелена Димитријевић, ученица IV-1, која се пласирала за финале у својој категорији – HIPPO 1, у конкуренцији од 3.500 такмичара.

Финална рунда такмичења одржана је 11. маја у Италији. Према пропозицијама, учесници финала такмиче се у категорији која је за један степен виша од категорије из прелиминарног такмичења, а само такмичење има форму међународно признатих испита и пружа могућност добијања одговарајућих диплома.

Наша Јелена, која се у финалу такмичила у категорији HIPPO 2, освојила је друго место. За овај изванредан резултат добила је сребрну медаљу, диплому о положеном испиту нивоа A1, према међународним стандардима и вредне награде. Браво за Јелену!

M. Јовановић

ДАН ЗДРАВЕ ХРАНЕ

Нови школски празник

Дан здраве хране, 16. октобар, мало-по мало, постао је нови школски празник. Тога дана, наиме, не да се само, као за маскенбал, маскирамо у воћкице и поврћкице, него од куће доносимо и разне укусне (а здраве) ђаконије, па се у целу ту причу још све више укључују и наши родитељи и, све у свему, осим што се лепо наједемо и напијемо здравих сокова, успут и понешто научимо. Све је више примера и да свако одељење 'оће да надмаши оне друге, па и само себе од прошле године. Уосталом, о расположењу које тог дана влада најбоље говоре стотине снимљених фотографија, од којих, нажалост, само једну-две можемо овде да објавимо. И, мада је то празник који се обележава само у млађим разредима, на њега су се, док су били млађи, „примили“ и они старији, па, пошто у њиховим одељењима неманичега од тог силног изобиља, веома им је мило и баш се тога дана сете да најврате код својих учитеља(ци), не би ли и они нешто чалабрнули.

Метарски хлеб

Поводом дана здраве хране и ове године у гостима су нам били предшколци. Извели смо за њих програм, с њима се дружили и пробали укусне али здраве посластице. Моја мама нам је донела породични хлеб из пекаре „Тома“ у којој је запослена. Био је направљен одраженог брашна и спада у здраву варијанту хлеба. Био је дужи од метра, тежак преко 4,5 килограма и био је права атракција. Моје одељење IV/2 је уживало. Поделили смо га, намазали ајваром и са задовољством смазали.

Никола Перић

Три звездице III-2

Ненад Ђуричић пливање тренира у „Црвеној звезди“ још од своје пете године и до сада има већ 60-ак освојених медаља. До сада најдражи успех било му је освојено прво место у Београдској лиги прошле године, када је лично упознао свог идола Милорада Чавића, који му је честитао на успеху и поклонио му пливачку капу. По први пут ове школске године Ненад је представљао школу и на Републичком школском првенству освојио златну медаљу.

Наталија Станковић је недавно открила свој талент за карате. Иако у Карате клубу „Вашиде“ тренира тек две године већ има седам медаља, а највећи успех јој је бронзана, освојена ове године на Интернационалном карате турниру у Прагу.

Николина Ивковић је девојчица са великим музичким талентом и предивним гласом. Певањем је почела да се бави са само три и по године и од тада је у хору „Чаролија“, док у Музичкој школи „Владимир Ђорђевић“ похађа трећу годину клавира. Учествовала је на многим домаћим и интернационалним такмичењима, а највећи успех остварила је у Новом Саду, где је на фестивалу „Шкољкице 2013“ освојила другу награду. А ако желите да је видите и чујете, укуцајте њено име на YU TUBE. Учитељица С. Борисављевић

Од радионице накита до општине

ЗАТВОРЕН КРУГ

Добри примери копирају се сместа и више није ни важно ко је први направио Радионицу накита, тек сад је већ практикују скоро сва одељења млађих разреда. И не само да се супер забављају, пуштајући машти и креативности на вољу и правећи од свега и свачега разне ћинђуве и керефеке, него још са тим производима „излазе на тржиште“. Па је тако најразличитији могући накит, у ком се итекако могао препознати „рукопис“ наших учитељица и мама, као главни артикл појавио на скоро свим штандовима Новогодишњег базара, организованог у холу наше школе. А, опет, најбоље од оног што није продато пред Нову годину опет се појавило на штандовима испред општине Звездара и „Вука“, на Дану дечје пијаце, где је наш штанд био један од најпосећенијих.

Успут, тога дана ученици III-1 учитељице Мире Лазаревић имали су и веома атрактиван наступ испред општине.

Лични панои сваког из II-1

Стручњаци за маркетинг би за ову акцију ученика II-1 и њихове учитељице Марије Рудинац Вученовић дали чисту петицу, односно десетку на факултету где се тај предмет учи. Јер, осим што су се, правећи свако свој пано по личном нахочењу и представљајући се на најлепши могући начин (фотографијама, песмицама, цртежима, достигнућима...) добро забављали, пролазећи поред њихових панона у холу сви су их добро упамтили. А то је први циљ доброг маркетинга. Други циљ, да свој „производ“ покажу у најбољем светлу – такође је постигнут и... шта ћете више. Да се кладимо да ће њиховим примером сада кренути и друга одељења и да ће простору у холу, па и самим паноима, скочити цена (или акције), али ту врсту економије још нисмо учили.

Бесмртна песма

Ако ти јаве: умро сам,
а био сам ти драг,
можда ће и у теби
одједном нешто посивети.
На трепавицама магла.
На усни пепељаст траг.
Да ли си икад размишљао
о томе шта значи живети?
Ко снег у топлом длану
у теби детињство копни.
Бриге...

Зар има брига?
Туге...

Зар има туге?
По мердевинама маште
у младост храбро се попни.
Тамо те чека она
лепа, ал' лукава дуга.
И живи!

Сасвим живи!
Не грицкај као миш дане.
Широко жваћи ваздух.
Престижи ветар и птице.
Јер свака вечност је кратка.
Одједном: наслеђани
у огледалу неком
добију зборано лице.

Одједном: на понеком углу
вреба понека суза.

Невоље на прстима стигну.
Године постану сивље.
Одједном свет, док ходаш
све више ти је узан
и осмех све тиши
и тиши

и некако искривљен.
А онда, већ једном озбиљно
размисли шта значи умрети
и где то нестаје човек.
Шта га то заувек иште.
Немој ићи на гробља.
Ништа нећеш разумети.

Гробља су најцрњи вашар
и тужно позориште.
Ако ти јаве: умро сам,
ево шта ће то бити.

Хиљаде шарених риба
лепршаће ми кроз око.
И земља ће ме скрити.
И коров ће ме скрити.
А ја ћу за то време
летети негде високо.
Зар мислиш да моја рука,
колено,
или глава,

могу да постану глина,

корен брезе

и трава?

Да нека малецка тајна,
ил неки треперав страх
могу да постану сутра
тишина,

тама

и прак?

Знаш, ја сам стварно са звездом.

Сав сам од светlosti створен.

Ништа се у мени неће

угасити ни скратити.

Само ћу,
обично тако,
једне случајне зоре
свом неком далеком сунцу

златних се очију вратити.
Па што бисмо се оправштали?
Чега да нам је жао?
Ако ти јаве: Умро сам,
ти знаш – ја то не умем.
Љубав је једини ваздух
који сам удисао.
И осмех једини језик
који на свету разумем.
На ову земљу сам свратио
да ти намигнем мало.
Да за мном остане нешто
као лепршав траг.
Немој да будеш тужан.
Толико ми је стало
да останем у теби
будаласт
и чудно драг.
Ноћу, кад гледаш у небо,
и ти намигни мени.
То нека буде тајна.
Упркос данима сивим,
кад видиш комету
да видик зарумени,
упамти: то ја још увек
шашав летим и живим.

Мирољав Антић

БОГДАН ЦВЕЈИЋ, III-4

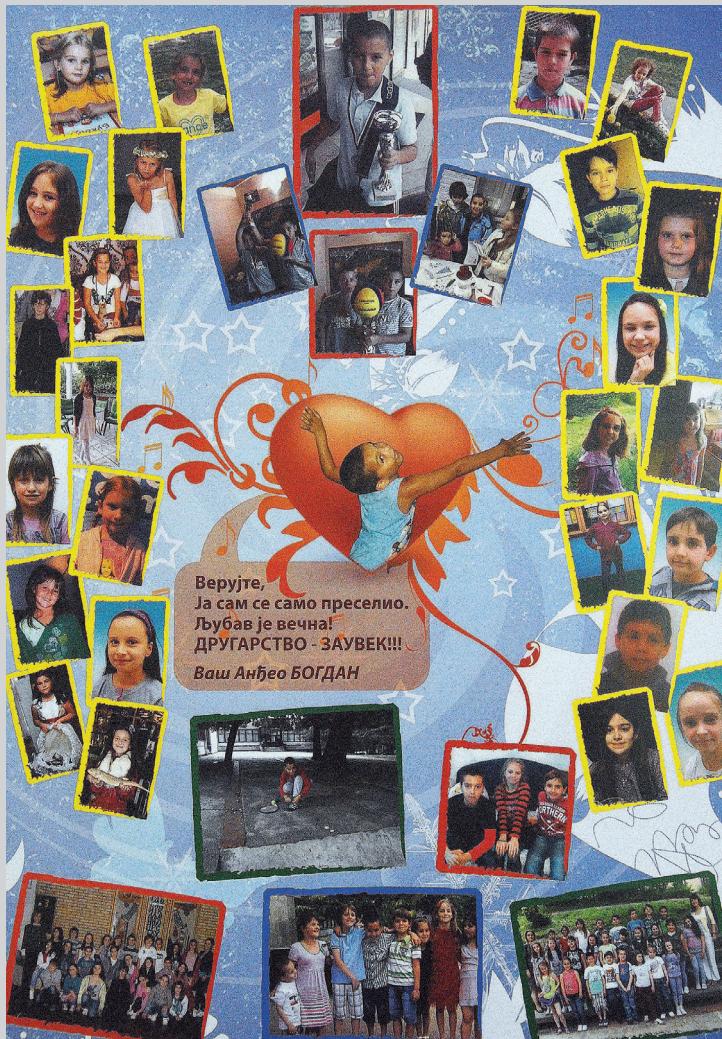
Волео нас је, волећемо га и волећемо сећање на њега

- Увек ћеш бити у нашим срцима.
- Знамо се од рођења, био си ми први друг ког сам упознао.
- Увек ћу те волети и увек бити заљубљена у тебе.
- Сваки бродић који си ми направио чувам.

- Анђеле наш, волимо те!
- Богдане, сад смо читали твој писмени, да ли знаш – добио си 5.
- Хеј Боки, шта радиш, јави ми се у сну.
- Хеј Боки, данас је Теодорин рођендан... оставили смо мало грицкалица на столу.

- Врати се!
- Нек'ти је лепо тамо на небу...
- Сад се завршио час физичког, ја га нисам радила. За то време набрала сам цвеће и ставила га на твој сто. Недостајеш ми много.
- Чувамо твоје место – нико не сме ту да седне.
- Наруквицу коју си ми дао још увек чувам и памтићу те по њој...
- Недостаје ми твој осмех...
- Да си овде било би нам свима много лепше.
- Кад год те помену мени крену сузе.
- Некад не могу да спавам због тога што ти се десило.
- Много сам тужна што те нема.
- Драги Богдане, Срећан ти 10. рођендан – нек ти се све жеље испуни тамо горе.
- Сећам се оног дана кад је био Свети Сава. Тад смо се срели у школском дворишту. Санкали смо се и грудвали. То је био мой најлепши доживљај на снегу. Заувек ћу га памтити.
- Драги наш анђеле, Срећан ти рођендан.
- Боки, јуче сам ти донела ружу из моје баште. Надам се да ти се свиђа.
- Једва чекамо да твоя сестрица крене у школу – да је чувамо.
- Много сам тужна што те нема.

Верујте,
Ја сам се само преселио.
Љубав је вечна!
ДРУГАРСТВО - ЗАУВЕК!!!
Ваш Анђео Богдан

ПРОСЛАВА СВЕТОГ САВЕ 2014.

„Еколођија српске душе“

Свети Сава је највише од свега волео и чувао своју земљу Србију и њен народ. Ујединио је народ у вери, чувао просвету, бринуо се о изградњи болница, смиривао сукобе, учио мудrostи, моралности... Ратови, неправде, поплаве – земља и народ су опстајали, јер здрав дух добија снагу из генетског тестамента који би се могао описати речима: доброта, хуманост, истина, лепота, рад, просвећеност, мир, љубав, вера, нада...

Светосавска духовност се осећала и у припремама за нашу школску прославу. Но, ипак, није било тешко бити на распусту и са учитељицом Миром тражити, куповати, шити платно за позориште сенки. Са учитељицом Снежаном пронаћи костиме, научити текстове, глумити; са учитељицом Јасмином научити како плесати. Љиљана и Гордана, наставнице стрпљиве и благе, свакодневно су са свим ученицима радиле на дикцији, режији, звуку, сценском покрету.

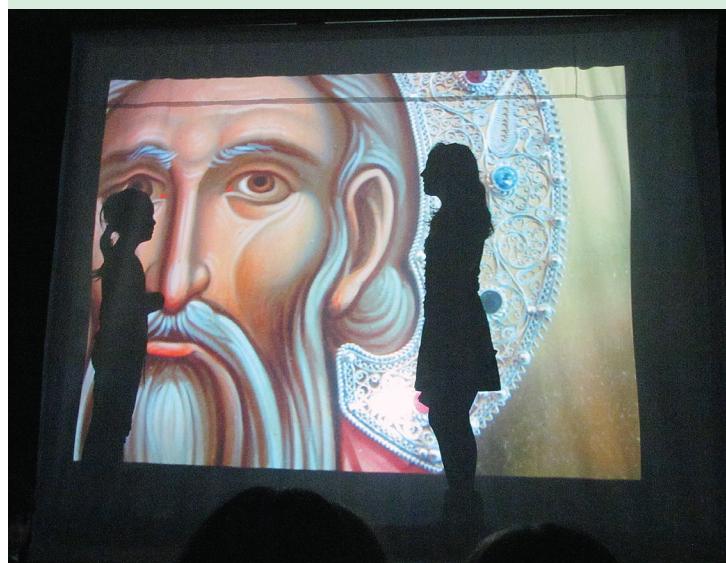
Ученици VI-3 и II-2 су заједно урадили представу „Еколођија српске душе“. Створили су, музичирајући на разним предметима из свакодневног живота, звук и ритам уз који се могло плесати; глумци – сенке су представили једну социјално-еколошку причу о снази српске духовности, учитељица Мира је са сцене имала прилику да представу испрати видео пројекцијом на платну које се налазило на сцени.

Права је штета што представу није могао да види отац Серафим, пријатељ нашег Илије Јовановића из II-2, који нас је посетио почетком јуна ове године.

Учитељица Мирјана Лазаревић

Осим оне централне приредбе у кино-сали наше школе, уз устаљене обичаје, као што је сечење славског колача, изложба ликовних радова и слично, своје мале приредбе и мале „породичне“ славе имала је и већина одељења млађих разреда, док би они старији ћаци, на Славу ту и тамо, навратили код својих учитељ(ица) у њихова одељења. Тешко би на овако малом простору било описати све то, но, зато и служе фотографије за које је неко паметан рекао да „слика говори више него хиљаду речи“.

МАТУРАНТИ 2014. – УМЕСТО МАТУРЫ

ОДЕЉЕЊЕ VIII-1

Разредна: Мирјана Јовановић

Први ред, седе, с лева: Милица Крстовић, **Теодора Станић**, Кристина Андрић, Анђела Дуцић, Ива Живковић, Сара Аћићус, Сара Момић, Милица Бокчић, Милица Хајровић. Средњи ред: Лука Стојановић, Лука Маринковић, Алекса Чарапић, Маша Момић, Тијана Петровић, Ивана Павловић, Сара Поповић, Дуња Поповић, Невена Новковић, учитељица Драгица Буква, разредна Мирјана Јовановић, Љубица Радојковић, директорка Мануела Илић. Горњи ред: Филип Павловић, Владимира Беланијан, Андреја Стојкановић, Димитрије Поповић, **Иван Каун**, Никола Дивљановић, **Анђела Кантар**, Тијана Јевтовић.

ОДЕЉЕЊЕ VIII-2

Разредна: Селма Поповић

Први ред, седе, с лева: **Ивана Тодоровић**, **Меланија Миленковић**, **Ивана Величковић**, **Тијана Басић**, Нађа Мараш, Марија Јанићијевић, **Катарина Ристановић**, Анђелија Грујић, **Милица Тодоровић**. Средњи ред: учитељ Дејан Гигић, Немања Стојаковић, Марко Станковић, Андреја Нешић, Маја Тасић, Александра Јовановић, **Милица Вукајловић**, наставница Биљана Дедић и разредна Селма Поповић. Горњи ред: **Никола Рабреновић**, Марко Прибић, Андрић, Милош Васиљевић, **Матија Јанковић**, Алекса Ђорђевић, Данило Јовановић, Никола Јовановић, Никола Величковић, Урош Николић и Виктор Брусин.

ОДЕЉЕЊЕ VIII-3

Разредна: Мирјана Ристић

Први ред, седе, с лева: Теодора Спасојевић, Елена Московљевић, Ања Маршал, Марија Марковић, Снежана Ђирић, Марта Богуновић, **Магдалена Зрњевић**, Кристина Кошанин, Јелена Станић, **Јована Бабовић**, средњи ред: Милица Миланов, Елена Савић, Алекса Шабановић, разредна Мирјана Ристић. Горњи ред: Алекса Јукић, **Стефан Бркић**, Милош Ненадић, **Ђорђе Растовић**, **Вук Вејић**, Филип Гаудени, **Дејан Бјелановић**, Гаврило Љубисављевић, Михајло Савић и Тодор Ковачевић.

Поред Дипломе „Вук Караџић“
ова генерација матураната освојила
је и 40 Специјалну диплому и то 9
из ликовне уметности+
седам из музичке уметности
и 20 из физичког васпитања-

УРСКЕ СЛИКЕ У ИЗЛОГУ

ОДЕЉЕЊЕ VIII-4

Разредна: Милинка Божић

Први ред, седе, с лева: Вања Мијатовић, Александра Јеловац, Марија Новаковић, Александра Спасојевић, Миња Зельковић, Невена Спасић, Нина Батинић, **Сања Марковић**, Вања Ђурић, Николија Катанић, **Милица Лукић**, разредна Милинка Божић, учитељица Жаклина Ивановић. Средњи ред: Филип Ђаковић, Никола Перишић, Никола Караџулески, Ђорђе Ристић, Ненад Братић, **Анђелка Илић**, Маја Мијатовић, Наташа Јовановић, Никола Илић, горњи ред: Милутин Танчев, Димитрије Пешић, Александар Јовановић, Петар Косановић, Виктор

Црвеним словима означен су носиоци Дипломе Вук Караџић

Милошевић, Андреј Игњатовић, Александар Станојевић и Миша Никитовић.

ОДЕЉЕЊЕ VIII-5

Разредна: Лидија Роловић

Први ред, седе, с лева: **Марија Милић**, Ања Марјановић, Вања Матић, Маја Борисављевић, **Маша Барјактаревић**, **Ања Јововић**, Ана Нешић, **Ана Ракић**, **Мила Варга**, **Наталија Каличанин**, **Ања Братић**. Средњи ред: Анђела Вуковић, Милош Хаџић, **Димитрије Николић**, Јана Лазић, Јован Стевановић, Сава Барић, Емилија Нинковић, разредна Лидија Роловић. Горњи ред: Страхиња Добрић, Константин Стикић, Душко Требаљевац, Андрија Михајловић, Милош Јовановић, **Марко Рабреновић**, **Марко Хаџи-Ристић**, Андрија Ђурић, Михаило Лазић и Иван Мандић.

Ученик генерације: **ДЕЈАН БЈЕЛНОВИЋ**

Дејан је, што кажу наставници, пре свега „добро дете“ и веома лепо васпитан дечак ког би свако од њих пожелео у свом одељењу. Баш као што је омиљен и у друштву, истовремено истрајан и посвећен свему чиме се бави.

На школским такмичењима почeo је редовно да осваја награде из математике још од четвртог разреда, први пут кад му је пружена прилика да се на њима појави и одмах освојио прва места у општини и граду. И како је почeo тако није ни престао, додавши касније и физику, па повремено и хемију и... неко са стране, ко га не зна, рекао би да је „штребер“. Његови другари и другарице из разреда, они који га најбоље познају, међутим, не мисле тако. На једној од одељењских заједница неко од њих изрекао је његову најбољу „дијагнозу“ – Дејан је само „добро организован“. Јер, упркос толиком броју такмичења на којима је учествовао, и за свако од њих се темељно и озбиљно припремао, он није запостављао ни друге предмете, али ни другаре, ни фудбал који редовно тренира и у ком је, наравно, takoђe успешан.

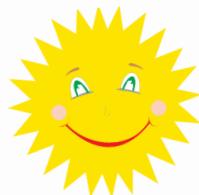

Једноставно, Дејан је веома ажуран и одговоран, неко на кога се апсолутно можете поуздати и ослонити у сваком погледу, који ништа не препушта случају, а спреман је да помогне и другима, кад год је то потребно.

Треба ли нагласити, кад се то и из већ реченог наслућује, да се истиче и својом свестраношћу и... далеко би нас одвело на вођење листе његових интересионања. Ипак, ако нам је овде дозвољено да прогно- зирамо, Дејан је виђен за неког научника, члана истраживачког тима, у најмању руку инжењера.

Иако је имао ни мало слабу конкуренцију и мада је тако смирен и фини, неком унутрашњом снагом своје личности он је без грешке препознат као **Ученик генерације**. А то су и сви наставници потврдили једногласним избором, што се одавно није десило, ма колико да су квалитетни били његови претходници на овом часном трону.

Драге мале и шаље

Оној ко има истраживачку крв
и скитачки темперамент у себи
ништа не може зауставити
у походу на врхунска скитања
задовољства која притом скоро
ништа не коштају. А за узбрди
нам пружају пуно уживања и прилике
да уживо видимо много онога о чему у школи
учимо.

П.С. Ко је блесав да иде кући

Не баш лепо пролеће, поплаве и несреће које су нас задесиле баш у време кад је требало да највише скитамо, идемо на излете, екскурзије и рекреативне наставе, али и истањени новчаници наших родитеља – све је то утицало да се ове школске године наизглед мање путује. Но, то само на први поглед, јер оног ко има истраживачку крв и скитачки темперамент у себи ништа не може зауставити у походу на врхунска скитања задовољства која притом скоро ништа не коштају. А за узврат нам пружају пуно уживања и прилике да уживо видимо много онога о чему у школи учимо.

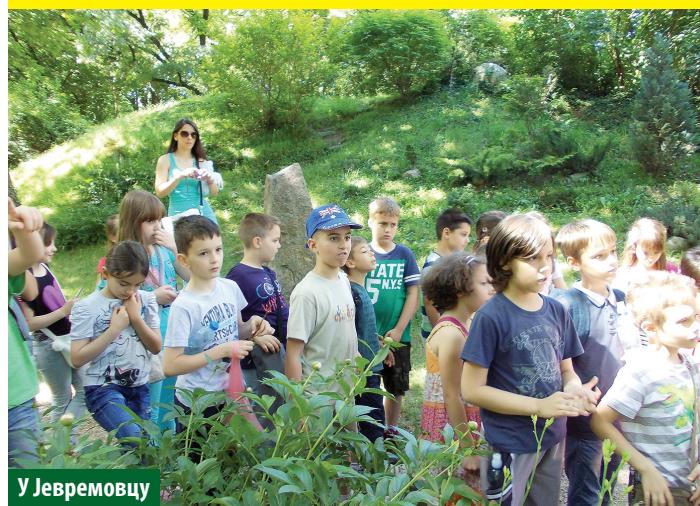
Судећи према фотографијама приспелим у нашу „Редакцију“ шампиони скитања за ову школску годину били су ученици II-2 и њихова учитељица Мира Лазаревић. Где све они протеклих месеци нису турили своје носиће, скитајући уздуж и попреко кроз Београд и Србију. Ипак, у најлепшем сећању остао им је излет у Пећинце, дружење са сликаром Јере-

Тамо – аМО,
куда – сВУДА

СКИТАМО И УЖИВАМО

На Ади

У Јевремовцу

У Музеју СПЦ

мијом, успутна посета манастиру Фенек и сафари у Засавици.

Са првим лепим данима ове године одлучили су да оду на Аду, заједно са другарима из I-1 и II-3. Тамо су погледали представу „Робинзон Крусо”, а после позоришта у природи, посетили су Аду Сафари и дружили се са зекама, козама, пауновима, бавили се спортом, авантуристичким истраживањем природе, обиласком старог вајата и упознавањем са другарима из других школа.

Ништа мање активни нису били ни ученици II-1, учитељице Марије Рудинац Вученовић који су као најмлађи чланови Планинарског друштва „Победа“ освојили Рајац, али и провели диван дан у Ботаничкој башти „Јевремовац“. Ученици III-1, учитељице Весне Банзић, као већ осведочени шампиони такмичења „Безбедно до школе“ више су луњали по граду, обилазили његове знаменитости, Калемегдан и Музеј Српске православне цркве.

У НАРОДНОМ МУЗЕЈУ СА СВЕТИМ СИМЕОНОМ

Ученици одељења V-4 су 21. фебруара посетили изложбу „Завети и поруке. Стефан Немања – девет векова“ у Народном музеју и проширили своје знање о врстама историјских извора, као и о средњовековној националној историји. Овом изложбом Народни музеј је обележио годишњицу рођења Стефана Немање, родоначелника династије Немањића и утемељивача српске средњовековне државе.

Осим што је отац Светог Саве, Стефан Немања је један од најзначајнијих српских владара кога Српска православна црква слави као Светог Симеона Мироточивог. Поред његовог живота, кроз најлепша дела уметности и заната средњовековне Србије, изложбом је представљено и доба његових наследника.

А. Ђ.

МАЛИ ГРАД ЗА МАЛЕ ЉУДЕ

Мини Сити чини велики број просторија са опремом којом се деци изводи симулација различитих професија и заната. Откривши Мини сити, наши ученици су били у прилици да месе од правог теста пецива, крече зидове, пилотирају, креирају модну одећу, зидају, воде ТВ емисије, лече људе, раде у аутомеханичарској радионици, буду полицијаци или затвореници, фризери, ткачи, маникирке, вртлари, возе бицикл на полигону и по жељи обуку одговарајуће костиме за сваку професију. Деци је у свакој радионици помагао по један аниматор, а посета је изазивала буру одушевљења и жељу да се дође поново, па зато није ни чудо да су овај Мали град посетила скоро сва одељења млађих разреда и напросто нас затрпала сјајним фотографијама одатле. Али... иако су сви преслатки и мада би се могла објавити цела књига атрактивних фоткица, ми овде нажалост имамо места само за две-три.

Двоструки шакмпион у овој дисциплини, учитељ Владо Бокић са својим ђацима-правцима се тек упознаје и припрема их за озбиљније скитачке походе, онако успут посећујући Мини Сити, што су и сви други урадили. Стандардно радознали, дајући овога пута предност посетама културним приредбама и знаменитостима, били су четвртаци Дејана Гигића, још једног од екс-шампиона, а појединачним излетима истакла су се и одељења I-2 Олгице Стојаковић, II-5 Снежане Ђуровић, III-2 Славице Борисављевић, као и многи други који нас о својим скитачким подухватима нису обавестили.

ЗАВЕТИ И ПОРУКЕ
СТЕФАН НЕМАЊА – ДЕВЕТ ВЕКОВА

У манастиру Фенек

Стефан Митровић IV-2

ЗАЉУБЉЕН

Седим,
замишљен сам,
и не знам да ли сам
тужан или срећан.

У мени се нека
осећања буде и
све је некако ужурбано
као при копању руде.

У стомаку ми неки
лептирићи лете
и као да нема места
на која ће да слете.

Шта је то у мени,
још не схватам.
Не могу да спавам
и звезде ноћу хватам.

Све то у мени
немире ствара
и некако осећам
да ми се срце отвара.

То чудно осећање
које ме не боли
осећа вальда и она
која ме воли

Другови ми кажу
да се то свима дешава,
ал' нико на свету
ту загонетку не решава

Да ли сам у овом свету
ја изгубљен?
О Боже!
Па, ја сам заљубљен.

Алекса Дамјановић VI-3

Песнички с

ДА САМ ЧАРОБЊАК...

Да сам ја чаробњак
школске часове бих скратио
да бих се одморан
кућни вратио.

Велики одмор би трајао
- шездесет минута,
а физичко би имали
недељно пет пута.

Деца би одлазила у школу
када се наспавају
и тад би била расположена
да стварају.

Не би било лоших
оцене и плакања,
сами би оцењивали
своја знања.

У школу би било
милина ићи,
сва би се деца такмичила
ко ће пре стићи.

Вук Јосић IV-2

БАЛЕТ

Балет је као сан,
Сваки корак води ме
У нови дан.

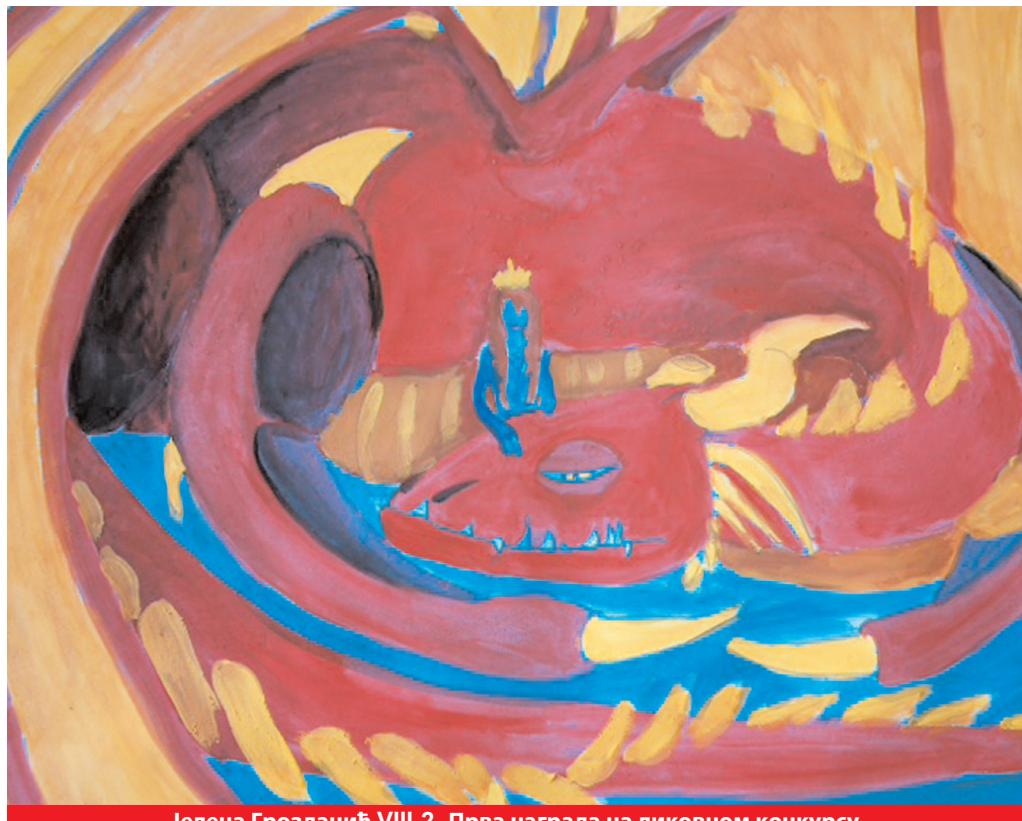
Плије и релеве
Сестре су мале,
Скачу са леве
И десне стране.

Прима балерина
Није лако бити
Пируету треба
Научити.

Потруди се да
Направиш шпагу,
Па се припреми
За правилну „вагу”.

Ја волим
да плешем балет,
сваки ми је покрет
као лет.

Лена Јовановић I-2,
награда на литерарном конкурсу

Јелена Грозданић VIII-2, Прва награда на ликовном конкурсу

шагама

ДА САМ ЧАРОБЊАК...

Да сам чаробњак
летео бих по свету,
обишао целу планету
и помогао сваком детету.

Отишао бих у Азију
и остварио фантазију.
Обогатио сиромашне у Индији
и зауставио рат у Сирији.

Сутрадан бих посетио
афричку децу,
дао бих им храну и одећу
и поклонио срећу.

Када бих остварио снове своје,
вратио бих се својој кући,
био би бољи овај свет
и ја бих задовољно отишао
у свој кревет.

Димитрије Васиљевић IV-2

МОЈА МАМА

Јасна је моја мама
увек се радује с нама,
не воли да остаје сама
и увек је насмејана.

Мама ми чита књиге
и увек отклања бриге.
Она ми ујутро пева,
са њом се најлепше снева.
Илија Јовановић III-2

ШКОЛА

Ја свакога дана
учим, учим
и због тога се
много мучим.

Мама ми каже
да будем вредан
а ја бих да се играм
и цртаће гледам.

Радим задатке
и пишем слова
учитељица ће ми дати
оцену из снова.

Душан Илић III-2

Јана Рајковић II-2

ДРУГАРСТВО

Другарство је када
о свом другу бринеш
и поносно са њим
високо главу дигнеш.

У другарству нема места
љубомори и злоби
и свако ће се наћи
на другарској проби.

Зато када нађеш
себи правог друга
неће нико моћи
теби да се руга.

Тада таквог друга
позиваши на части
и ви ћете заједно
кроз другарство расти.

А онима што не знају
шта другарство значи
детињство брзо прође
у тужакању и свађи.

Барбара Бугарчић III-4

ЛЕТО

Школска година прође,
Врело нам лето дође.
Врућина је јака
И траје од зоре до мрака.
Дани су дужи, а ноћи краће,
Зато сви носе купаће гаће.
Људи воде пчелиње саће,
Деца једу медне колаче.

Павле Јоксић IV-2

ЗДРАВА ХРАНА

Јабука је здрава, пуна витамина,
једите је децо баш је она финा.
А банана слатка, укусна је она
једе је мајмунче код комшије слона.
Зелено поврће, извор витамина,
здрава ужина за ђаке је финा.
Пуно меса за здраве мишиће,
јогурт, млеко бело, најздравије пиће.
Здрава храна није чоколада, чипс,
газирана пића, смоки и флипс.

Анђелија Миленковић IV-2

ФУДБАЛ

Моја љубав према фудбалу нема ману
играм га и у школи и у стану.
Много волим фудбал ја
фудбал је моја љубав и храна.

Док играм фудбал смејем се и певам
а када се уморим лагано зевам.
Ноћу сањам диван сан,
један веома узбудљив дан.

Сањам да тако добро играм
да све играче лако дриблам,
протурам лопту кроз ноге свима
као да само мене на терену има.

Дивим се Роналду, као он ћу бити
и нећу свој таленат крити.
Роналдо најбоље на свету игра
и чудновато добро дрибла.

Урош Николић IV-2

Где су сада наши бивши ђаци

Бисери расути по целом свету

Неки ће рећи да у овој рубрици не можемо а да не пишемо о брату си сестри Зарич, Ивану и Милици и то је тачно, јер они нас једноставно стално терају на то, својим радом и новим атрактивним улогама. МИЛИЦА ЗАРИЋ, као што је већ добро познато, као првакиња носи репертоар Београдског драмског позоришта на Црвеном крсту и игра у његовим најбољим и најатрактивнијим представама, као што је недавно изведена и месецима унапред распродата драма Драгослава Михајловића „Кад су цветале тикве“. Занимљиво, иако није стални члан тог ансамбла, у „Тиквама“ које су апсолутни хит на репертоару београдских позоришта, игра и њен брат ИВАН ЗАРИЋ. Њих двоје заједно играју и у представи „Келерабе су здраве“, док Милица игра и у још две најнаграђиваније и на фестивалима извођеније и натраженије представе БДП-а: „Мој син само мало спорије хода“ (награда на фестивалу у Ријеци) и „Трпеле“ (награда Стеријиног позорја). Иван са своје стране игра и у последњој представи „Звездара театра“ – „Рођендан господина Нушића“, која је такође један од највећих хитова српског театра.

ЉУБИША МАТИЋ је нашу школу завршио 1988. године у одељењу разредне Милене Пауновић, већ тада више пута показавши свој таленат за уметност и откривши љубав према позоришту. Након гимназије уписује и завршава Факултет драмских уметности. Још као студент радио је са аматерима, па је између осталог радио и неке представе и приредбе за Дан школе и у својој бившој школи, али и пре свега у комшијском Театру

13 у Шумицама, где је годинама држао своју глумачку школу. Напоредо с тим постепено режира и своје прве професионалне представе у Студентском културном центру, али и у Југословенском драмском позоришту, где се врх његове редитељске каријере тек очекује, али и често за позоришне часописе и стручну театрарску литературу, преводи значајне текстове из театрологије коју такође у последње време све чешће и предаје на страним универзитетима.

Његов брат близанац СЛОБОДАН МАТИЋ, иако их је физички било веома тешко разликовати, међутим, био је у интересовању и талентима потпуно друкчији, већ од детинства исказавши велики таленат ка природним наукама. Па је, тако, уписао Математичку гимназију и у њој само наставио да осваја награде на такмичењима из математике широм (тада још увек постојеће) Југославије. Па је редовно уписао и завршио Електротехнички факултет и већ у то време, за време студијског боравка у Немачкој, освојио награду на конкурс „Сименса“, за тему коју би овде укратко било тешко објаснити (Интегрисана модуларна архитектура за аутоматизацију дистрибуције). Научни

пут га је потом одвео у Америку, где је докторирао на Берклију и где и даље гради своју успешну каријеру, као истраживач постдокторант на пројектима рачунарске мреже у контроли сигурносно критичних система. Поред тога радио је и на пројектима у компанијама „Микрософт“ и „Гугл“.

ЈЕЛИЦА СРЕТЕНОВИЋ је срца наше телевизијске публике поново, као и у свим ТВ серијама у којима је играла, освојила улогом симпатичне куварице зване Буразер у супер-популарној „Војној академији“ која је сем телевизијске паралелно имала и свој независни филмски живот.

Од недавно Јелицу поново можемо гледати и на позоришним даскама у комаду „Свлачење“ Мирјане Бобић Мојсиловић, на сцени Академије 28, у коме бриљира заједно са ништа мање популарном Катарином Жутић.

И, нека овде остане забележено да је Јелица позната по томе да је најмлађа од свих уписала Факултет драмских уметности са свега 16 година. Томе је, међутим, претходило то да је нашу школу уписала са шест година, а VI гимназију са 14.

СОФИЈА НЕДИЋ, нашу школу завршила је 2006. године у одељењу разредне Лидије Павићевић, а већ тада је у ризници својих бројних трофеја освојених на различним пијанистичким такмичењима имала и Награду „Рубинштајн“, једну од најцењенијих уопште. Факултет музичке уметности уписала је са 14 година, што је својеврstan рекорд.

По завршетку музичке академије следили су бројни концерти по свету: Грчка, Француска, Бих, САД, Париз, Лондон, Хелсинки, Салzburg, Атина, Горац, Сан Франциско, Сан Хозе, али и Београд, заједно са Београдском филхармонијом.

За Софију смо поново чули недавно, када је на Берклију, са бројним српским уметницима који живе и раде у Америци, одржала концерт поводом 100 година од почетка Првог светског рата, под називом „World War I and the Serbs“.

ЈАСНА АНИ је „Ћирилац“ завршила 1997. године у одељењу разредне Сенке Јоксимовић Мања, већ тада лепим писањем и наградама на литерарним конкурсима наговестивши лепу списатељску каријеру. Већ у другом разреду гимназије објавила је своју прву збирку поезије „Пут тишине“, да би, идући логичним путем потом уписала Филолошки факултет на ком је дипломирала арапски језик и књижевност. Посветивши се више „струци“, преводећи са енглеског и арапског језика, превела је бројне књиге,

пре свега Дипака Чопру и књиге из библиотеке „Езотерија“. Своју другу збирку поезије „Безимени“ објавила је 2012. године. У међувремену, освојила је две „Пекићеве“ награде за поезију, као и награду на „Лимским вечерима поезије“, чланица је Српског књижевног друштва, а песме су јој превођене на енглески и француски језик и објављене у две антологије модерне српске поезије.

МИЛА ЂОРЂЕВИЋ је најмлађа сестра из такође познате спортске породице. Њена старија браћа Марко и Вељко, такође бивши Ћирилци, били су успешни скијаши и репрезентативци Србије (Марко и Олимпијац), па је и Мила (која је нашу школу завршила 2000. године) имала доста скијашких успеха у млађим категоријама. Последњих година, осим што ради као инструктор скијања, Милино име све чешће срећемо међу учесницама (и победницама) модернијих (и екстремнијих) скијашких дисциплина, као што су: скијашки крос и free style скијање. Као истакнута представница српског фристајлинга наступила је и на егзибицији поводом недавног отварања Samsung Snow Park-а на Копаонику, где је такође освојила и друго место на државном првенству у фристајл скијању.

РАШКО ЈОВАНОВИЋ је нашу школу завршио 2007. године када смо славили 80-годишњицу, већ тада постижући лепе успехе са нашем школском репрезентацијом. Већ тада је тренирао у „Црвеној звезди“, прошавши у њој све селекције, да би у овој сезони, играјући на позицији примача, стигао и до првог тима. Са том младом екипом у сезони за нама освојио је чак три титуле: Куп Србије, Суперкуп и Шампионску титулу, стигавши и до четврт-финала Челенџ купа. Паралелно се бави и одбојком на песку, па је тако у пару са Сашом Сурлом наступао на Европском првенству за играче до 22 године у Варни, освојивши том приликом девето место у Европи.

ЈОВАН БУБОНЯ је нашу школу завршио 2001. године у одељењу разредне Сенке Јоксимовић Мања и већ тада је велико тренирао фудбал (што се каже, од малих ногу). Након средње школе одлази у САД где у тамошњој Колеџ Сокер (фудбалској) лиги већ у првој сезони избија на чело топ-листе голмана са најмање примљених голова. У две сезоне бива проглашен за Голмана године у својој лиги и коначно уврштен у Тим деценције који бира „Колеџ Сокер Њус“. По повратку на континент на ком се игра најбољи фудбал прво игра у „Динаму“ из Врања. Потом је био у македонском прволигашу „Охрид“, а у сезони 2013/2014. бранио је гол комшијског „Синђелића“ у Првој лиги Србије, ком је својим одбранама помогао да избори опстанак у дебитантској прволигашкој сезони. А како голмани дуго сазревају и имају дужи играчки стаж од осталих фудбачера и о Јовану ћемо сигурно још доста чути у годинама које долазе.

Математичка гимназија – зборно место Ћирилаца

Није тајна да многи успешни основци, који постижу запажене резултате на такмичењима из математике, физике и других природних наука у основној школи, сваке године покушавају да упишу Математичку гимназију у Београду. Управо ова школа омогућила је неким бившим ученицима ОШ „Ћирило и Методије“ да наставе да развијају своју љубав према такмичењима и током средњошколског образовања. У сарадњи са истакнутим професорима и ауторима разних уџбеника, наши „стари“ ћаци из године у годину настављају да премашују очекивања својим великим успесима на такмичењима.

Ове године, наши бивши, а тренутно ћаци Математичке гимназије, вратили су се из Краљева, са државног такмичења у физици, са три друге награде и једном похвалом. За овакве одличне резултате дугујемо највише првакињама – сестрама Костић, Стаси и Анђели и другаку – Стефану Ђорђевићу. Остали учесници, Марко Јелић и Џина Кујунџић су током претходних година заје-

Стаса и Анђела

Марко

дно освојили две прве и две треће награде на државним такмичењима. Осим њих, Математичку гимназију тренутно похађају и Јована Несторовић и Милица Шћепановић, која се ове године није такмичила у физици.

Марко ове године завршава своју такмичарску каријеру с крајем четвртог разреда, али уз наду да ће остатак екипе из Ћирилца наставити са још бољим резултатима током наставка школовања. Џину, Милици и Стефана чекају још два разреда док су пред Анђелом и Сташом још три, па сви они имају још много могућности да покажу своје изврсне способности на такмичењима.

Џина, Стефан и Милица

МИЛАДИН ПЕКОВИЋ је пре Данила и Луке био наша најпопуларнија кошаркашка звезда, из чувене спортске породице из које су у „Ћирилац“ ишли и његове две сестре, репрезентативке у каратеу Марта и Сара (данас супруга Вање Грибића, нашег најбољег одбојкаша свих времена).

У својој богатој каријери, сад већ у зрелим играчким годинама Миладин, који данас „крцка“ 32. годину, је имао доста лепих успеха, проводећи после Србије највише година у Немачкој. Тамо је са Олденбургом освојио и титулу шампиона те велике и кошаркашки све јаче земље, да би у годинама које су следиле играо у Румунији и на Кипру, а сезону која је на измаку провео у македонском прволигашу „Кожуву“.

ИГОР ТАШЕВСКИ је нашу школу завршио 1987. године, већ тада прошавши све млађе селекције Рада где је и започео професионалну каријеру, да би потом прешао у „Партизан“ и са „црно-белима“ половином деведесетих освојио две шампионске титуле. После тога одлази у Шпанију где три сезоне игра у Виљареалу, исто толико у Елчеу и једну сезону у Спортингу из Хихона. Играчу каријеру је завршио у комшијском „Вождовцу“ (тада прволигашу) све време повремено играјући и за крајски Клуб малог фудбала „Коњарник“ који је водио његов друг из детињства, годинама саиграч и све време најбољи друг (легендарни) Зоран Бата Мирковић. Остваривши лепу каријеру и створивши фудбалско име у Шпанији, као потврда тог угледа стигао је и позив из Виљареала да баш тамо започне своју трнерску акријеру, као помоћник некадашњем саиграчу, шпанском репрезентативцу, голману Молини.

СПОРТСКЕ СТРАНЕ

НАЈБОЉИ СМО У КОШАРЦИ, ПЛИВАЊУ, ГИМНАСТИЦИ...

Ако се (мада то нема никакве логике ни покрића) каже да је фудбал КОД НАС најпопуларнији спорт, онда је кошарка по популарности одмах иза њега, а код нас Бога ми и на првом месту. Кад је школски спорт у питању кошаркашка првенства (општине, града или републике) свакако су најмасовнија, најпопуларнија, најатрактивнија и најквалитетнија. И баш у том спорту „Ћирилац“ већ деценијама држи примат и, кад би се све сабрало, свакако је најуспешнија школа у Београду и у Србији. И, мада то звучи доста хвалисаво и бомбастично, без да ишта коментаришемо,овољно је само набројати резултате и, за оног ко зна да чита и ко се има разуме у спорту – кашће му се само.

КОШАРКА

Треба нагластити да су у кошарци и медаље освојене на општинским турнирима злата вредне, јер на Зvezdari od 15-ak школа барем половине њих (Павле Савић, Деспот Стефан Лазаревић, Јелена Ђетковић, Иван Горан Ковачић, однедавно и Вељко Дугошевић...) с пуним правом претендује на општински трон који би им уз то донео и визу за Београдску Лигу шампиона. Јер, теже је бити први на Зvezdari него доћи до градског полуфинала. Имајући то у виду, четири медаље које су на општинским првенствима освојиле све четири наше селекције успех су какав нико није остварио. Прва места на општинском првенству, притом, освојили су: млађа мушка селекција (победом у финалу над екипом школе „Вељко Дугошевић“, која је у ствари једна од селекција „Партизана“), састављена од ученика петог и шестог разреда и

старија женска селекција, састављена од ученица седмог и осмог разреда.

Млађа мушка селекција, предвођена професором Сретеном Гагићем освојила је и друго место на Градском првенству, поразом у финалу (промашивши шут за победу) од екипе школе „20. Октобар“ са Новог Београда, која већ деценијама представља прву селекцију „Партизана“.

Наша млађа мушка селекција, најбоља на Зvezdari и друга у Београду, стоје с лева: асистент тренера Марко Чекановић, тренер-професор Сретен Гагић, Милан Рајић, Лука Шћепановић, Павле Ковачевић, Миљан Остојић, Александар Бижић. Седе: Богдан Неранџић, Урош Станишић, Марко Ивковић, Немања Пољак, Лука Караџуле-ски, Алекса Стикић, Драшко Прелевић и Јован Требаљевац

Наша старија мушка кошаркашка селекција (1999. годиште) освојила је друго место на Звездари, „ослабљена“ тиме што су најбољи играчи у Србији тога годишта Павле Михаилоски и Новак Мусић (чији брат Владан је играо у старијој селекцији) у школу пошли годину дана раније и „Ћирилац“ завршили прошле године, тако да су већ средњошколци. Са њима, да су само у школу пошли на време, „Ћирилац“ би се прошетао до државне титуле.

Више него успешне ове године биле су и девојчице које је кроз победе водила професорка Нада Вучковић Писић. Прво место на општини (међу 12 екипа учесница турнира) том приликом, освојила је старија селекција, састављена од ученица седмог и осмог разреда, док је млађа селекција, састављена од ученица петих и шестих разреда освојила

**Женска кошаркашка репрезентација
наше школе – прва на Звездари,
друга у Београду и друга у региону**

трете место. Старија селекција је титулу првакиња Звездаре „оверила“ пласманом у финале и другим местом у Београду, а потом и другим местом на Регионалном кошаркашком првенству.

Предвођене професорком Писић нашу женску школску репрезентацију чиниле су: Маша Барјактаревић VIII-5, Вања Мијатовић VIII-4, Тијана Басић VIII-2, Николија Катанић VIII-4, Маја Борисављевић VIII-5, Катарина Раденковић VII-1, Милица Стојановић VII-1 и Вања Матић VIII-5.

ОДБОЈКА И РУКОМЕТ

Одличне на општинском нивоу биле су и наше четири репрезентације у одбојци и рукомету. Предвођене професорком Надом Вучковић Писић оба прва места на општини освојиле су наше одбојкашке репрезентације, састављене од ученица петог и шестог, односно седмог и осмог разреда.

Предвођене професором Душаном Поповићем обе наше рукометне селекције, и мушка и женска, освојиле су друга места на општини.

ПЛИВАЊЕ

Последњих година све више успеха имамо и на такмичењима у индивидуалним спортивима, пре свега у пливању. И док је претходних година Иван Мартиновић готово био „усамљени јахач“ данас је све више пливача из наше школе који на школским пливачким такмичењима (али и на оним клупским) постижу све више успеха. Томе су свакако допринели и успеси наших пливача на светској сцени, пре свега Милорада Чавића и Нађе Хигл који су „преко ноћи“ пливање, за које је код нас било мало заинтересоване деце, претворили у (малте не) национални спорт. Поучени овим искуством с пуним правом, повучене успесима Иване Шпановић, Емира Бекрића, Асмира Колашинца и других, можемо (и надамо се да ће тако бити) за неколико година очекивати и најезду младих атлетичара. Но, да се ми вратимо пливању у ком су наша четири пливача ове године освојила исто толико медаља на градском пливачком првенству, и то: Ненад Ђуричић из III-2, Иван Мартиновић из VI-2 и Анђела Ђосић из VII-4 златне, а Марија Лазић из VII-2 бронзу у Београду. Ненад Ђуричић и Иван Мартиновић су упеше поновили и на државном школском првенству, на ком је Ненад био први, а Иван други у свом годишту.

РИТМИЧКА ГИМНАСТИКА

Иако то није спорт у систему школских спортивских такмичења неправедно (и глупо) би било игнорисати изванредне резултате које већ годинама, предвођене професорком Надом Вучковић Писић, постижу наше ритмичке гимнастичарке. Тајна њиховог успеха лежи у чињеници да им је „Наставница Нада“ уједно и тренер у „Партизану“ тако да ове наше најмлађе ученице такмичећи се за боје свог клуба уједно освајају медаље и за нашу школу.

Ове године освојиле су прво место на Међународном турниру у Нишу и то за групну вежбу у којој су учествовале све ученице Школе ритмике из наше школе, и то: Софија Иветић, Мила Ненадић, Андреа Стојановић и Стаса Ристић из II-1, Николина и Катарина Лешевић из III-2, Мира Вучетић и Александра Првић из V-3.

РИЗНИЦА ПУНА ТРОФЕЈА

Само у последњих годину дана Иван Мартиновић, који већ седам година тренира у Пливачком клубу „Врачар“ освојио је: Градско школско у пливању – I место у дисциплини 50m леђно, Републичко школско – II место на 50 леђно.

Ове године је на државном првенству освојио шест медаља (три сребрне и три бронзане), на међународном митингу у Бад Бергзаберну је освојио три медаље (једна златна и две сребрне). Учествовао је и на два митинга у Словенији (Љубљана и Крањ), а омиљене технике у пливању су му делфин и леђно. Укупно има 165 освојених медаља и осам пехара.

Желео би да обори пионирски државни рекорд у дисциплинама 100 и 200 м леђно.

Одличан је ђак (5,00), учествовао је и на школском и општинском такмичењу из математике, а поред пливања школа му је приоритет. Воли историју, и жао му је што ове године није могао да учествује на такмичењу, јер се поклапало са државним првенством у пливању.

Ритмичарке „Ћирилца“, победнице турнира у Нишу

БОГАТ КУЛТУРНИ ЖИВОТ

Ми певамо, ми свирамо (у срце Вас ми дирали)

Њих нема на класичним и стандардним школским такмичењима, јер они измичу свим стандардима. Једноставно рећено, тако нешто као што је наш хор(ор)кестар Џамбо Ђембе, колико нам је познато, нико у Србији нема. А Бога ми и шире. И зато, што су тако добри за њих постоје посебни стандарди, па евентуално могу да се такмиче на рок-фестивалима, да наступају у концертним салама, позориштима, у најсвечанијим или најоригиналнијим приликама.

Крајем првог полуодијешта по трећи пут су учествовали на седмом по реду Савковеначком урбан фесту – СВУРФ-у 2013 и поновили успех од прошле године, када су опет урадили оно што никоме није успело на првих пет СВУРФ-ова – од свих чланова жирија добили чисте петице. Својим извођењем антологијског „Дима на води“ групе Deep Purple, мало је рећи да су одушевили, већ и оставили забезекнутим све присутне у СКЦ-у те вечери крајем новембра. За то, наравно, огромне заслуге има и њихова наставница Мирјана Илијић, која не само да је осмислила овако оригиналан састав него и вредно с њим годинама ради и сваки пут изнова смишља нове и потпуно неочекиване аранжмане.

Које икада могао тако да замисли „Smoke on the Water“, песму са најпознатијим гитарским рифом у историји рок-музике, у аранжману без гитаре, са блок-флаутама, металофонима, афричким бубњевима и дечјим славјуским гласовима. И да то притом још и феноменално звучи. И, ако је њиховим извођењем

забезекнута била рокерска, на све навикнута, публика у храму рокенрола као што је СКЦ, шта онда рећи за класичарски настројени и сериозни аудиторијум у Руском дому или пак

Дејан Цукић, и популарна група „Orthodox Celts“. А они, свакако знају, шта вреди.

И, пошто је ова школска година уједно и опроштајна за њихову рокерски настројену наставницу Мирјану Илијић, која ових дана одлази у пензију, да одмах утешимо све оне који су се уплашили да „Ђембе“-та више неће бити: већ је „пао“ договор између наставнице Мире и директорке Мануеле, да „Џамбо Ђем-бе“ и убудуће настави да ради у неком новом, зашто не и бољем (ако је то уопште могуће) фазону. Са Миром Илијић која ће га и даље водити као духом млада „тазе“ пензионерка.

публику у Звездара театру, на (после 15-ак година паузе поново оживљеној) прослави 16. октобра – Дану ослобођења Звездаре, где су наши „клинци“ у програму названим „Звездарске звезде“, осим препуне сале уважених званица распаметили и саме остале учеснике програма, међу којима су, између осталих, били и: оперска дива Сузана Шуваковић, рокер

И, да не заборавимо да их поменемо – члани нови феноменалне групе Џамбо Ђембе су: Димитрије Поповић из VIII-1, Меланија Миленковић и Нађа Мараши из VIII-2, Невена Спасић и Мина Зељковић из VIII-4, Сара Савовић, Емилија Јовковић, Анастасија Банђур, Андреа Шабановић, Јована Грозданић, Невена Миливојевић, Ирина Смиљанић, Јованка Милошевић, Анђела Манојловић из VIII-1, Ана Марија Раденовић, Урош Алексовски, Стефан Вујићић, Лука Живковић, Нина Стојаковић, Сара Пиљак, Ања Јовић и Каја Љубисављевић из VI-3, Вероника Мона Богић из IV-1 и Анђелија Миленковић из IV-2.

Од малих ногу у позоришту

Ученици I-2 су посетили изложбу „Светови и јунаци – српско позоришно стваралаштво“ у Дечијем културном центру. Учествовали су и у занимљивој радионици прављења лутака и доживели радост креирајући сопствене лутке. Од водитеља изложбе, Лидије Сеничар, сазнали су о луткарском позоришту и о различитим врстама лутака: гињол, марионетама и луткама на штапу. Од следеће године можемо очекивати и њихове прве представе.

И нисмо само ту били, јер и Свечана академија поводом годишњице Учитељског факултета На Коларчевом народном универзитету није могла да прође без нашег Хора ученика четвртог разреда који је водила професорка Александра са учитељског факултета.

Оркестар блок-флаута састављен од ученика наших четвртих разреда наступио је у позоришту „Вук“ на приредби поводом Дечје недеље. Драмска секција наше школе (Ања Братић, Димитрије Николић, Михаило Миловановић...) коју води професорка Лидија Роловић наступила је у Руском дому, заједно са (опет) групом Џамбо Ђембе, поводом промоције књиге Душице Милановић Марике „Зборак Ћирила и Методија“. Анђелија Миленковић певала је химну Србије пред почетак Дејвис куп меча у „Арени“ и... могли бисмо да набрајамо још дужо, али и овога је доволно да се зна колико вредимо.

ВЕЛИКЕ МИСЛИ МАЛИХ ЉУДИ

Иако ни овај наслов више није баш адекватан навешћемо овде мисли неких од Ђирилаца који су данас (велики) средњошколци, а изрекли су их у време кад су у нашој школи били трећи-четврти разред, одговарајући на питања: Шта је школа? Шта је учитељица? Какву би школу желели? Шта је за њих дружарство или друг(арица)?

А неки од просветних радника, када им дође тешко, када су нездовољни својим положајем, малом платом или чиме већ не са бесконачне листе разлога, нека погледају неке од ових мисли и биће им лакше. Ове мисли, иначе, узели смо из наше школске монографије објављене 2007. године.

- Школа је место где развијамо памет.
- Школа је рај дружарства.
- Учитељица је као бајка.
- Учитељица је чаробњак знања.

ШТА ЈЕ ЉУБАВ

Љубав је кад бата воли секу,
Љубав је кад бака воли деку,
Љубав је кад тата маму воли,
Љубав је слика, љубав је књига,
Љубав је музика, балет, глума,
Љубав је чак и кад ветар дува,
Љубав је кад пчела лети ка цвету,
Љубави има много на свету.

Катарина Обрадовић IV-2

ЂИРИЛАЦ • Лист основне школе „Ђирило и Методије“ • Издавач: Основна школа „Ђирило и Методије“ • Учитељска улица број 58, Београд • За издавача: Мануела Илић, директорка школе • Уредник: Сенка Јоксимовић Мања • Наставници сарадници: Биљана Матовић, Олгица Стојаковић, Светлана Мичевски, Јасмина Станковић, Мирослава Лазаревић, Марија Лазаревић, Снежана Ђуровић, Татјана Росић, Мирјана Илијић, Лидија Роловић, Славица Борисављевић, Владо Бокић, Дејан Гигић, Зорица Јовановић, Нада Вучковић Писић, Сретен Гагић, Душан Поповић, Ана Ђорђевић, Гордана Поповић, Јасмина Станковић, Мирјана Ристић, Биљана Дедић • Ученици сарадници: Лена Јовановић, Алекса Ђамјановић, Анђелија Миленковић, Димитрије Васиљевић, Вук Јосић, Катарина Обрадовић, Урош Николић, Дина Калевић, Никола Пирић, Марко Радаковић, Милица Ђорђевић, Исидора Станишављевић, Стефан Митровић, Јелица Грозданић, Реља Зельковић, Јана Радуловић, аутори ликовних радова чија имена нисмо успели да дешифрујемо, ћачки родитељи-фотографи итд. • Извођач новинарско-занатских радова: Душко Антонић • Компјутерска подршка: Вук Антонић • Фото-репортер: Петар Илић – Кепа • Аутор грба школе: Олга Гудовић (1968. године) • Аутор логотипа листа: Иван Георгиев (скоро сви бивши ученици Ђирилца) • Припрема за штампу: Велимир Бранковић • Штампа: Штампарија „Политика“ Београд • Тираж: 1200 примерака • Београд 2014.

АДРЕСА

Перица се изгубио у граду и плаче.
Нађе га полицијац.
ПОЛИЦАЈАЦ: Немој да плачеш, реци само која ти је адреса.
ПЕРИЦА: periса@gmail.com

ОПРАВДАЊЕ

Перица и његов деда шетају парком.
ДЕДА: Јел' оно ка нама иде твоја учитељица?
ПЕРИЦА: Јао, јесте, мораш брзо да се сакријеш!

ДЕДА: А, зашто?
ПЕРИЦА: Па, пре неки дан сам јој рекао да си умро – да бих оправдао часове.

НЕПРИКЛАДНЕ РЕЧИ

УЧИТЕЉИЦА: За домаћи задатак ћете ми написати састав од 200 речи, о томе како сте провели викенд.

Перица је написао: „У суботу сам црвеном бојом офорбао клупу у башти“.

УЧИТЕЉИЦА: Али, Перице, ово је само девет речи!?

ПЕРИЦА: Осталу 191 реч је изговорио мој татко кад је сео на ту клупу. Али, то су оне речи које не смемо ни да говоримо ни да пишемо.

ХИЈЕРАРХИЈА

МАМА: Сине, каква је то галама?

ПЕРИЦА: Ма, деда виче на тату, зато што не зна да уради моје задатке из матиша.

ГЛУМА

УЧИТЕЉИЦА: Перице, јуче опет ниси био у школи?

ПЕРИЦА: Бака ми је болесна!

УЧИТЕЉИЦА: Сваки пут кад изостанеш из школе теби је бака болесна. Не верујем ти то.

ПЕРИЦА: Стварно, учитељице, и ми сумњамо да бака глуми.

КУБНИ ВИЦ

ПРОФЕСОР: Где си био за Нову годину?

ПЕРИЦА: Кући!

ПРОФЕСОР: Не каже се „кући“ него „код куће“. А ти Јовиће?

ЈОВИЋА: Ја сам кратко био на журци, а онда сам отишао „код куће“.

НЕМА ВИШЕ ВИЦЕВА,
ПЕРИЦА ЗАВРШИО ШКОЛУ!

ЈАНИНА ПРВА ИЗЛОЖБА

Јана Рајковић је тек завршила други разред у одељењу II-2. учитељице Марије Рудинац Вученовић, а већ је имала и своју прву изложбу. И то одмах па ретроспективну. Не рачунајући неколико оних које је поклонила родбини и пријатељима на Јаниној изложби је приказано 11 њених најбољих досадашњих радова, насталих откако је у нашој школи. А пошто је изложба била на паноу у школском холу привукла је пажњу преко хиљаду посетилаца, што је респектабилна цифра и за много познатија сликарска имена. Шалу на страну, чини нам се да је ово баш прави начин да се најави један леп таленат чијих ћемо изложби убудуће видети још много.

ПЛЕСОМ ДО МОСКВЕ

Млади и талентовани плесачи, Матија Јанковић и Ивана Величковић, одлични су ученици наше школе. Поред свих обавеза, они су залубљеници у стандардне и латиноамеричке плесове и вредно тренирају свакога дана.

Србија им је постала мала. На трон Државних првака пели су се чак седам пута! Ове године, марта месеца, учествовали су и на Светском првенству у Москви.

И тако су самбу, румбу, ча-ча-ча, пасо добле и џајв запажено одиграли, поносно представљајући нашу земљу. Конкуренција је била јака, а они су, иако нису победили, дали све од себе и, као и увек, оставили сјајан утисак. И, сигурно се на овоме неће зауставити, а ми им желимо још много игре, медаља и пехара. И још нешто, где год да су, они ће увек остати, наши Ђирилци!

Ј.С.

ГЛУМЦИ И ПЛЕСАЧИ

О чему писати кад је Михаило Илић у питању: о глуми, плесу, шаху, пливању (вероватно би се нашло још понеко његово интересовање). На сцени „Пан театра“ одржано је такмичење драмских група у оквиру Звездаријаде. У категорији млађи основно-школски узраст прво место и пласман на градски ниво освојила је драмска група „Ред Стар“, са представом „Модерна Црвенкапа“, која је проглашена за најкомплетнију представу фестивала. За улогу Страшног вука Михаило је добио награду за оригиналну интерпретацију ликова из бајке. Иста представа освојила је награду на СВУРФ-у. На градском такмичењу кратких драмских форми (у КЦ „Раковица“) ова представа освојила је друго место, а Михаило поново награђен за улогу Вука. Треба истаћи и да улогу Црвенкачице сјајно игра Михаилова другарица Марја Грковић из одељења IV-1 (учитељице Светлане Мичевски).

На плесном такмичењу у street-dance-у и хип-хоп-у поново су блистали: Михаило и његова другарица Дуња Танкосић, освојивши три пута прво место, у Београдској плесној лиги, на Новогодишњем такмичењу и на Пролећном фестивалу, а друго место у Вршцу.

Као солиста у street-show-dance-у Михаило Илић са својом кореографијом „Маска“ освојио је: прва места на Фестивалима у Врњачкој бањи и Вршцу, а треће на Денс фестивалу у Новом Саду.

СУПЕРТАЛЕНТОВАНА АНЂЕЛИЈА

Тек је завршила четврти разред а већ је освајала прва места на општинским и градским такмичењима у соло певању. Победила је на такмичењима у певању и у иностранству (Бугарска, Црна Гора).

Певала је и у Арени пред тениски меч у Дејвис купу и добила аутограм од Новака Ђоковића. Учествовала је и на општинском такмичењу у рецитовању где је освојила 4. место, као и у писању песама, за шта је похваљена. Чланица је нашег супер-успешног (x)ор(а)кестра Џамбо Ђембе и допринела је свим његовим успешима. Радила је синхронизацију и songove за Дизнијеве „цртаће“ „Залеђено краљевство“ и „Рио 2“ (позајмљујући свој глас ликовима из тих филмова). Кад је све то постигла са 11 година тешко је и замислити шта све можемо да очекујемо од Анђелије наредних година.